

**УСТАНОВА АДУКАЦЫІ
«БЕЛАРУСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ ПЕДАГАГІЧНЫ ЎНІВЕРСІТЭТ
ІМЯ МАКСІМА ТАНКА»**

ЗАЦВЕРДЖАЮ

Прарэктар па вучэбнай рабоце

 А.В. Маслоўчык
« 18 » _____ 2019г.

Рэгістрацыйны № 50-31-2/14/2019

ДЗІЦЯЧАЯ ЛІТАРАТУРА

**Вучэбная праграма ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай
дысцыпліне для спецыяльнасцей:**

1-03 03 01 Лагапедыя;

1-03 03 06 Сурдапедагогіка;

1-03 03 07 Тыфлапедагогіка;

1-03 03 08 Алігафрэнапедагогіка

2019 г.

Вучэбная праграма складзена на аснове адукацыйных стандартаў вышэйшай адукацыі АСВА 1-03 03 01-2013 «Лагапедыя» № 87 от 30.08. 2013, АСВА 1-03 03 06-2013 «Сурдапедагогіка» № 87 от 30.08. 2013, АСВА 1-03 03 07-2013 «Тыфлапедагогіка» № 87 от 30.08. 2013, АСВА 1-03 03 08-2013 «Алігафрэнапедагогіка» № 87 от 30.08. 2013 і вучэбных планаў 1-03 03 01 «Лагапедыя», 1-03 03 06 «Сурдапедагогіка», 1-03 03 07 «Тыфлапедагогіка», 1-03 03 08 «Алігафрэнапедагогіка»

СКЛАДАЛЬНІКІ:

І. М. Гоўзіч, загадчык кафедры беларускай і замежнай літаратуры ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт імя Максіма Танка», кандыдат філалагічных навук, дацэнт;

Т. У. Ганчарова-Цынкевіч, дацэнт кафедры беларускай і замежнай літаратуры ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт імя Максіма Танка», кандыдат філалагічных навук, дацэнт;

М. С. Рак, выкладчык кафедры беларускай і замежнай літаратуры ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт імя Максіма Танка»

РЭЦЭНЗЕНТЫ:

І. Д. Воюш, дацэнт кафедры медыялогіі факультэта журналістыкі БДУ, кандыдат філалагічных навук, дацэнт;

Н. У. Чайка, прафесар кафедры мовазнаўства і лінгвадыдактыкі ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт імя Максіма Танка», доктар філалагічных навук, прафесар

РЭКАМЕНДАВАНА ДА ЗАЦЬЯРДЖЭННЯ:

Кафедрай беларускай і замежнай літаратуры ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт імя Максіма Танка»

(пратакол № 9 ад 26.03.2019 г.)

Загадчык кафедры

І.М. Гоўзіч

Дэкан факультэта

В.Д. Старычонок

Навукова-метадычным саветам ўстановы адукацыі «Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт імя Максіма Танка»

(пратакол № 6 ад 18.06 2019 г.)

Афармленне вучэбнай праграмы і суправаджаючых яе матэрыялаў дзеючым патрабаванням Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь адпавядае

Метадыст вучэбна-метадычнага

аддзела БДПУ

(подпіс)

(ініцыялы, прозвішча)

ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА

Вучэбная праграма па вучэбнай дысцыпліне «Дзіцячая літаратура» складзена згодна з новай канцэпцыяй літаратурнай адукацыі і адукацыйнымі стандартамі АСВА 1-03 03 01-2013 «Лагапедыя» № 87 от 30.08. 2013, АСВА 1-03 03 06-2013 «Сурдапедагогіка» № 87 от 30.08. 2013, АСВА 1-03 03 07-2013 «Тыфлапедагогіка» № 87 от 30.08. 2013, АСВА 1-03 03 08-2013 «Алігафрэнапедагогіка» № 87 от 30.08. 2013.

Мэтай вучэбнай дысцыпліны «Дзіцячая літаратура» з'яўляецца вывучэнне асноўных заканамернасцей развіцця сусветнай і айчыннай літаратуры для дзяцей, рэалізаваных у творчасці канкрэтных яе прадстаўнікоў, раскрыццё эвалюцыі жанравых форм. Падбор імёнаў і твораў матывуецца такімі крытэрыямі, як гуманістычны патэнцыял, мастацкая каштоўнасць, месца, якое твор займае ў гісторыі літаратуры і творчасці пісьменніка, актуальнасць для нашага часу і даступнасць для дзяцей дашкольнага і малодшага школьнага ўзросту.

Задачы вучэбнай дысцыпліны:

- даць студэнтам цэласнае ўяўленне пра дзіцячую літаратуру як самастойную гісторыка-літаратурную з'яву, якая адлюстроўвае агульныя тэндэнцыі развіцця айчыннай і сусветнай культуры, літаратуры і педагогічнай думкі;

- пазнаёміць з асноўнымі этапамі, важнейшымі заканамернасцямі ў развіцці дзіцячай літаратуры;

- прасачыць гісторыю ўзнікнення і існавання жанраў дзіцячай кнігі;

- вывучыць манаграфічна творчасць беларускіх, рускіх і замежных аўтараў, якія пісалі для дзяцей, прааналізаваць асаблівасці іх творчасці, змест твораў, паказаць ролю пісьменнікаў у літаратурным працэсе;

- выпрацаваць навыкі аналізу мастацкага твора, уменне ацэньваць ідэйна-эстэтычныя вартасці мастацкіх з'яў, вызначаць пазнавальны і выхаваўчы патэнцыял твора;

- пазнаёміць з прынятымі адбору кніг для дзяцей дашкольнага і малодшага школьнага ўзросту;

- садзейнічаць выхаванню эстэтычнага густу, развіццю самастойнага творчага мыслення;

- фарміраваць і развіваць сацыяльна-асобасныя кампетэнцыі студэнтаў, заснаваныя на ведах па прадмеце, эмацыянальна-каштоўнасным і творчым вопыце, што будзе спрыяць вырашэнню і выкананню грамадзянскіх, прафесіянальных задач і функцый.

Вучэбная праграма «Дзіцячая літаратура» зарыентавана на дэтальны разгляд твораў для дашкольнікаў і малодшых школьнікаў і прадугледжвае шырокае выкарыстанне магчымасцей літаратуры ў працэсе прафесіянальнай падрыхтоўкі студэнтаў. Яна прызначана для студэнтаў вышэйшых педагогічных навучальных устаноў па спецыяльнасцях «Лагапедыя», «Сурдапедагогіка», «Тыфлапедагогіка», «Алігафрэнапедагогіка».

У аснову вучэбнай праграмы пакладзены жанрава-тэматычны прынцып, які дае шырокія магчымасці для праблемнага тлумачэння матэрыялу, для супастаўлення, абагульнення, асвятлення праблемы традыцый і наватарства. На лекцыйных і практычных занятках аналізуюцца найбольш каштоўныя ў эстэтычных і педагогічных адносінах творы для дзяцей.

Змест вучэбнага матэрыялу складаюць сем тэм, якія прадстаўляюць эвалюцыю фальклорных і літаратурных (эпічных, паэтычных, драматычных) жанраў, іх

трансфармацыю ў сусветнай і айчыннай дзіцячай літаратуры.

Месца вучэбнай дысцыпліны ў сістэме падрыхтоўкі спецыяліста, сувязі з іншымі вучэбнымі дысцыплінамі. Згодна з тыпавымі вучэбнымі планами для спецыяльнасцей 1-03 03 01 «Лагапедыя», 1-03 03 06 «Сурдапедагогіка», 1-03 03 07 «Тыфлапедагогіка», 1-03 03 08 «Алігафрэнапедагогіка» вучэбная дысцыпліна «Дзіцячая літаратура» ўваходзіць у кампанент установы вышэйшай адукацыі. Вучэбная дысцыпліна «Дзіцячая літаратура» звязана з вучэбнымі дысцыплінамі «Сучасная руская мова», «Сучасная беларуская мова».

Патрабаванні да засваення вучэбнай дысцыпліны. Вывучэнне вучэбнай дысцыпліны «Дзіцячая літаратура» павінна забяспечыць фарміраванне ў студэнтаў акадэмічных, сацыяльна-асобасных, прафесійных кампетэнцый.

Патрабаванні да акадэмічных кампетэнцый

Студэнт павінен:

АК-1. Умець прымяняць базавыя навукова-тэарэтычныя веды для вырашэння тэарэтычных і практычных задач.

АК-4. Умець працаваць самастойна.

АК-5. Быць здольным нараджаць новыя ідэі (валодаць крэатыўнасцю).

АК-6. Валодаць міждысцыплінарным падыходам пры вырашэнні праблем.

АК-7. Мець навыкі, звязаныя з выкарыстаннем тэхнічных сродкаў, кіраваннем інфармацыяй і працай з камп'ютарам.

АК-8. Валодаць навыкамі вуснай і пісьмовай камунікацыі.

Патрабаванні да сацыяльна-асобасных кампетэнцый

Студэнт павінен:

СЛК-1. Валодаць якасцямі грамадзянскасці.

СЛК-2. Быць здольным да сацыяльнага ўзаемадзеяння.

СЛК-3. Валодаць здольнасцю да міжасабовых камунікацый.

СЛК-4. Валодаць навыкамі здароўязахавання.

СЛК-5. Быць здольным да крытыкі і самакрытыкі.

СЛК-6. Умець працаваць у камандзе.

Патрабаванні да прафесійных кампетэнцый

Студэнт павінен быць здольны:

ПК-8. Арганізавать і праводзіць выхаваўчыя мерапрыемствы.

ПК-22. Здзяйсняць прафесійную самаадукацыю і самавыхаванне з мэтай удасканалення прафесійнай дзейнасці.

У выніку вывучэння дысцыпліны студэнт павінен ведаць:

- спецыфічныя рысы дзіцячай літаратуры як мастацтва слова, сувязь яе з фальклорам, педагогікай, з іншымі відамі мастацтва;
- асноўныя тэндэнцыі развіцця сусветнай і айчыннай літаратуры для дзяцей;
- заканамернасці існавання і развіцця літаратурных жанраў, характэрныя прыкметы розных жанраў дзіцячай кнігі;
- асноўныя літаратуразнаўчыя паняцці, неабходныя для самастойнага аналізу і ацэнкі мастацкіх твораў;
- прынцыпы работы з мастацкімі тэкстамі ў дашкольнай і школьнай адукацыйных установах.

У выніку вывучэння дысцыпліны студэнт павінен умець:

- вызначаць тэматыку, праблематыку твора, аналізаваць літаратурны твор, раскрываючы асаблівасці яго зместу і формы;

- ацэньваць пазнавальны, выхаваўчы, эстэтычны патэнцыял твора для дзяцей;
- выказваць свае адносіны да прачытанага і даваць аргументаваную ацэнку;
- выяўляць падобнае і адметнае ў літаратурах для дзяцей розных часоў і народаў;
- валодаць навыкамі выразнага чытання твораў розных жанраў, чытаць на памяць мастацкія творы;
- супастаўляць вывучаемыя літаратурныя творы з іншымі відамі мастацтва;
- складаць віктарыны, красворды, гульні па літаратурных творах, фактах жыццёвага і творчага шляху аўтара;
- самастойна набываць веды па прадмеце, працуючы з навукова-крытычнай і даведачнай літаратурай па дысцыпліне.

У выніку вывучэння дысцыпліны студэнт павінен *валодаць*:

- метадалогіяй літаратуразнаўчага аналізу;
- навыкамі свабоднага карыстання адпаведным літаратуразнаўчым апаратам пры рашэнні канкрэтных задач;
- навыкамі выразнага чытання твораў.

Прапанаваная канцэпцыя дысцыпліны прадугледжвае фарміраванне ў студэнтаў сукупнасці ведаў, уменняў і навыкаў па дзяцячай літаратуры ў адпаведнасці з Адукацыйным стандартам, фарміраванне ў іх у найвышэйшым ступені іх светапогляду, развіццё творчага мыслення і эстэтычнага густу.

Арганізацыя самастойнай работы студэнтаў. Пры вывучэнні вучэбнай дысцыпліны «Дзіцячая літаратура» выкарыстоўваюцца такія формы самастойнай работы, як выкананне індывідуальных заданняў на практычных занятках, выкананне індывідуальных заданняў пазааудыторна (самастойная работа студэнтаў), напісанне рэфератаў, падрыхтоўка дакладаў, афармленне часопісаў, складанне анталогій і інш.

Агульная колькасць гадзін, колькасць аўдыторных гадзін, форма атрымання вышэйшай адукацыі, размеркаванне аўдыторных гадзін, форма атэстацыі. Вывучэнне дысцыпліны «Дзіцячая літаратура» разлічана на 54 вучэбныя гадзіны. З іх вучэбнымі планамі для дзённай формы атрымання адукацыі інстытута інклюзіўнай адукацыі для спецыяльнасцей 1-03 03 01 «Лагапедыя», 1-03 03 06 «Сурдапедагогіка», 1-03 03 07 «Тыфлапедагогіка», 1-03 03 08 «Алігафрэнапедагогіка» прадугледжана 34 аўдыторныя гадзіны, на самастойную работу адведзена 20 гадзін. Размеркаванне гадзін па семестрах:

Семестр	Усяго	Лекцыі	КСР лекцыі	Практычныя	КСР практычныя	Самастойная работа студэнтаў	Форма кантролю
II	54	16	4	12	2	20	Залік
УСЯГО	54	16	4	12	2	20	

Вучэбнымі планамі для завочнай формы атрымання адукацыі інстытута інклюзіўнай адукацыі для спецыяльнасцей 1-03 03 01 «Лагапедыя», 1-03 03 06 «Сурдапедагогіка», 1-03 03 07 «Тыфлапедагогіка», 1-03 03 08 «Алігафрэнапедагогіка» прадугледжана 10 аўдыторныя гадзіны, на самастойную работу адведзена 44 гадзіны. Размеркаванне гадзін па семестрах:

Семестр	Усяго	Лекцыі	Практычныя	Самастойная работа студэнтаў	Форма кантролю
II	54	8	2	44	

Ш					Залік
УСЯГО	54	8	2	44	

РЕПОЗИТОРІЙ БГПУ

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА МАТЭРЫЯЛУ

ТЭМА 1. СПЕЦЫФІКА ДЗІЦЯЧАЙ ЛІТАРАТУРЫ ЯК МАСТАЦТВА СЛОВА. ВЫТОКІ ДЗІЦЯЧАЙ ЛІТАРАТУРЫ

Дзіцячая літаратура як мастацтва слова і як вучэбны прадмет. Спецыфіка літаратуры для дзяцей, сувязь з народнай творчасцю, педагогікай, псіхалогіяй. Асаблівасці літаратуры, прызначанай для дзяцей дашкольнага ўзросту і малодшага школьнага ўзросту. Роля мастацкага афармлення кніг для дзяцей.

Эстэтычная, геданістычная, камунікатыўная, пазнавальная, выхаваўчая функцыі дзіцячай літаратуры, яе роля ў агульным працэсе навучання і выхавання.

Пытанні развіцця літаратуры для дзяцей у працах Якуба Коласа, Янкі Маўра, Алеся Якімовіча. Выступленні Васіля Віткі па праблемах выхавання дзяцей і развіцця дзіцячай літаратуры. Выхаванне любові да слова і адчування яго характа (кнігі «Дзеці і мы», «Урокі», «Азбука душы», «Дом, дзе жывуць словы»). Выбраныя артыкулы С. Маршака ў кнізе «Выхаванне словам». Карней Чжоўскі пра спецыфіку мастацкай літаратуры для юнага чытача («Запаведы для дзіцячых паэтаў»). Педагагічныя і эстэтычныя погляды А. Барто ў кнізе «Записки детского поэта». Д. Радары аб прыродзе фантазіі і развіцці словатворчасці дзяцей («Грамматика фантазии»).

Навуковыя пошукі ў дзіцячай літаратуры, фундаментальныя працы па гісторыі і тэорыі дзіцячай літаратуры. Праблемы дзіцячай літаратуры на старонках перыядычнага друку. Агляд вучэбнай і крытычнай літаратуры па дысцыпліне.

Вусная народная творчасць як аснова дзіцячай літаратуры.

Міфы народаў свету. Міф як першасная форма мастацкай свядомасці чалавецтва. Міф і літаратурны сюжэт. Эстэтычная і пазнавальная каштоўнасць міфаў.

Малыя фальклорныя жанры. Агульнае паняцце пра дзіцячы фальклор. Класіфікацыя. Паэтычная свесадметнасць твораў гульнівага (забаўляючых, лічылок, скорогаворкі) і пазагульнівага (калыханкі, заклічкі, прыгаворкі, загадкі, песні) фальклору, абрадавай паэзіі. Творы, звязаныя з сюжэтна-арганізаванымі матарнымі дзеяннямі (пацешкі, пястужкі, забаўляючых), слоўныя гульні. Уласна дзіцячыя гульні: функцыянальнае прызначэнне, формы выканання («Каршун», «Ваўкі і авечкі», «Просы», «Заіцька» і інш.). Прапаганда малых фальклорных жанраў у педагагічнай спадчыне К. Ушынскага, Л. Талстога, Васіля Віткі. Малыя фальклорныя жанры ў нацыянальнай праграме «Пралеска», у праграме пачатковай школы. Асноўныя патрабаванні да працэсу чытання і аналізу твораў розных жанраў вуснай народнай творчасці.

Фальклорны эпас. Народная казка: генезіс, спецыфіка жанру, прынцыпы класіфікацыі. Казкі ў апрацоўцы Якуба Коласа, А. Якімовіча, У. Дубоўкі, Максіма Танка, У. Ягоўдзіка, А. Афанасьева, К. Ушынскага, Л. Талстога, Ш. Перо, Я. Грым і В. Грым. Традыцыі эпічных жанраў у класічнай і сучаснай прозе для дзяцей.

Узнікненне дзіцячай літаратуры. Станаўленне і развіццё літаратуры для дзяцей на тэрыторыі славянскіх дзяржаў. Першыя рукапісныя і друкаваныя кнігі (азбукі, буквары, азбукоўнікі) і гістарычныя прычыны іх з'яўлення. Лацінская граматыка Дзімітрыя Герасімава (1491). «Азбука» Івана Фёдарова (1574). Буквар Васіля Бурцава (1634). «Лицевой букварь» Карыёна Істоміна (1694). Іх склад, змест і ідэйная накіраванасць.

Кнігі для дзяцей пачатку XVII ст. Пашырэнне тэматыкі, узмацненне вобразнасці. Першыя аповяданні і аповесці для дзяцей. Развіццё жанру байкі. Байкі

Эзопа ў перакладзе для дзяцей.

Уплыў рэформ Пятра I на развіццё культуры, адукацыі, дзіцячай літаратуры XVIII ст. Друкаваныя выданні: «Буквар» (1701) Фёдора Палікарпава, «Пісьмоўнік» (1769) Мікалая Курганова, «Дзіцячая філасофія...» (1760) Андрэя Болатова. Асаблівасці зместу, прынцыпы пабудовы. Асветніцкая дзейнасць Мікалая Новікава. Развіццё гістарычнай, навукова-пазнавальнай літаратуры для дзяцей, распаўсюджванне перакладных навукова-пазнавальных кніг («Мир в картинках» Я.А. Каменскага, выд. на рускай мове ў 1768 г. пад назвай «Видимый мир»).

Распаўсюджванне на Беларусі рускіх кніг вучэбнага прызначэння: буквароў, азбукоўнікаў. Узнікненне беларускага кнігадрукавання (Францыск Скарына «Псалтыр» (1517) – «Детям малым початок всякое доброе науки...», Сымон Будны «Катэхізіс» (1562) – кніга для дарослых і падручнік для дзетак; Лаўрэнцій Зізаній «Наука ку читаню и розуменю письма словенского» (1596)). Фарміраванне асноўных жанраў літаратуры для дзяцей.

Літаратура еўрапейскага Адраджэння і эпохі Асветніцтва ў дзіцячым чытанні. Заканамернасць уваходжання рамана Д. Дэфо «Рабінзон Круза» ў дзіцячае чытанне, своеадметнасць дыдактычных устаноў у перакладзе Карнея Чукоўскага. «Падарожжа Лемюэля Гулівера» Дж. Свіфта ў перакладзе Т. Габбе: гратэск, фантастыка, сатыра і гумар як сродкі выхавання маленькага чытача. Традыцыі фантастычнага рамана ў сусветнай дзіцячай літаратуры. Літаратура рамантызму ў дзіцячым чытанні (Ш. Перо, Э. Т. А. Гофман і інш.)

ТЭМА 2. ЖАНР КАЗКІ Ў ЛІТАРАТУРЫ ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ

2.1. Эвалюцыя жанру казкі ў рускай і беларускай літаратуры

Жанр літаратурнай паэтычнай казкі. Фальклорныя і літаратурныя вытокі казак В. Жукоўскага «Сказка о царе Берендее» (1831), «Спящая царевна» (1831), «Сказка об Иване-царевиче и Сером волке» (1845), «Кот в сапогах» (1845), «Мальчик-с-пальчик» (1851), іх сувязь з рамантычнай традыцыяй. Наватарства, мастацкая каштоўнасць казак А. Пушкіна, якія ўтварылі ў дзіцячае чытанне: «Сказка о царе Салтане» (1830), «Сказка о попе и о работнике его Балде» (1830), «Сказка о мёртвой царевне и о семи богатырях» (1833), «Сказка о рыбаке и рыбке» (1833), «Сказка о золотом петушке» (1835). Гісторыя стварэння казак, фальклорнае і аўтарскае ў іх. Шматзначнасць зместу, псіхалогізм у раскрыцці вобразаў, эмацыянальная насычанасць.

Традыцыя А. Пушкіна ў паэтычнай казцы П. Яршова «Конёк-горбунук» (1834). Феномен «Конька-горбунка». Спалучэнне фантастычнага з рэаліямі народнага жыцця, гумар, займальнасць і дынамічнасць сюжэта, мелодычнасць і народнасць мовы.

Асноўныя тэндэнцыі ў развіцці паэтычнай казкі для дзяцей XX ст. Карней Чукоўскі – паэт-наватар, першаадкрывальнік, эксперыментатар, стваральнік непаўторнага казачнага свету. Вытокі «тэатральнай» прыроды казак Карнея Чукоўскага «Мойдодыр», «Тараканище», «Муха-Цокотуха» (усе напісаны ў 1923 г.), «Чудо-дерево» (1924), «Бармалей» (1925), «Телефон», «Федорино горе», «Путаница» (усе напісаны ў 1926 г.), «Айболит» (1929), ідэйны і пазнавальны бок казак, майстэрства пабудовы сюжэта, музычнасць. Гульня як структураўтваральны фактар, які аб'ядноўвае ў казачным свеце Карнея Чукоўскага дзіцячы, фальклорны і ўласна аўтарскі пачаткі. Жанравая адметнасць казкі С. Міхалкова «Щенок». Развіццё рускай паэтычнай казкі на сучасным этапе.

Жанр літаратурнай праявічнай казкі. «Чёрная курица, или Подземные жители» (1828) Антонія Пагарэльскага – яркі твор рускага рамантызму ў дзіцячай літаратуры. Праблематыка, вобразная сістэма, жанравая спецыфіка. Суадносіны фантастычнага і

рэальнага. Творчасць У. Адоеўскага ў кантэксце рускай рамантычнай прозы 30-х гадоў XIX ст. Навукова-фантастычная казка «Городок в табакерке» (1834) – адзін з найбольш значных твораў рускай навукова-пазнавальнай літаратуры. Яркі вобразы і высокае майстэрства папулярызаванай навукова-тэхнічных ведаў. Казка С. Аксакава «Аленький цветочек» (1858), крыніцы і паэтыка казкі.

Выкарыстанне фальклорнай паэтыкі ў казках К. Ушынскага, Л. Талстога. Народна-паэтычная традыцыя ў казках Д. Мамяна-Сібірака «Серая Шейка» (1893), «Алёнушкины сказки» (1894–1897). Значэнне твораў для маральнага і эстэтычнага выхавання дзяцей. Традыцыі Х. К. Андэрсэна ў творчасці У. Гаршына. Казкі для дзяцей: «Сказка о жабе и розе» (1884), «Лягушка-путешественница» (1887). Алегарычнасць вобразаў, супрацьпастаўленне прыгожага і агіднага, добрага і злага. Маральна-эстэтычны патэнцыял казак П. Бажова. Жанравая навізна трылогіі «Приключения Незнайки и его друзей» (1954), «Незнайка в Солнечном городе» (1958), «Незнайка на Луне» (1965) М. Носава. Раскрыццё этычных катэгорый у казках В. Катаева «Цветик-семицветик» (1940), «Дудочка и кувшинчик» (1940), у апавесці-казцы С. Міхалкова «Праздник непослушания» (1976). Пародыя і слоўная гульня як вядучыя рысы вясёлых апавесцей-казак Э. Успенскага «Крокодил Гена и его друзья» (1966), «Вниз по волшебной реке» (1972), «Для Фёдор, пёс и кот» (1973), «Гарантийные человечки» (1975), «Школа клоунов» (1983), «Колобок идёт по следу» (1987). Празічная казка ў сучаснай рускай літаратуры.

Шляхі развіцця беларускай літаратурнай казкі. Народная казка ў апрацоўцы Цёткі, Якуба Коласа. Творчае пераасэнсаванне матываў твораў «Дуб і чароціна», «Цяжкая доля», «Лёгкі хлеб» у вершаванай казцы Якуба Коласа «Рак-вусач» (1926), вобразы рака-пустэльніка, карся-пазга, жыта, паэтызацыя прыроды; эстэтычнае, пазнавальнае і выхаваўчае значэнне казкі. Майстэрства М. Багдановіча як паэта-казачніка, зварот да фальклорных матываў, далучэнне дзяцей да асноў народнай маралі ў казцы «Мушка-зеланушка і камарык – насаты тварык» (1915).

Дыскусія аб развіцці казачнага жанру ў літаратуры для падростаючага пакалення. Жанр казкі ў дзіцячай літаратуры 30-х гг. Трансфармацыя фальклорных матываў у казках А. Якімовіча «Каваль Вярнідуб», «Пра смелага Вожыка»; А. Якімовіч – перакладчык казак А. Пушкіна, Карнея Чукоўскага. Фальклорныя матывы ў казках «Скарб», «Музыка» Змітрака Бядулі.

Маральна-эстэтычны вопыт фальклору народаў свету ў вершаваных казках У. Дубоўкі. Зварот да праметэўскіх матываў у казцы «Як Сінячок да сонца лётаў», паэтызацыя красы і велічы чалавека ў стваральнай працы – «Чые рукі прыгажэйшыя», асуджэнне людскіх заганаў: сквапнасці, эгаізму, здрады сяброўству, гультайства – «Сквапныя мядзведзікі», «Пузыр, Саломіна і Лапаць», «Айога», «Праўдзівы хлопчык» і інш. Афарыстычныя выслоўі ў казках У. Дубоўкі, іх павучальны сэнс. Блізкасць твораў У. Дубоўкі да «Казак жыцця» Якуба Коласа і апрацаваных легенд Максіма Танка.

Традыцыйныя фальклорныя вобразы і матывы, наватарства У. Караткевіча-казачніка. Тэматыка і праблематыка вершаваных казак Максіма Танка для дзяцей, змешчаных у кнігах «Ехаў казачнік Бай» (1955, 2-е, дапоўненае выданне – 1983), «Блікі сонца» (1997). Услаўленне смеласці і самаахвярнасці ў барацьбе за праўду і справядлівасць («Сказ пра Вяля»). Ідэя непераможнасці мастацтва («Казка пра Музыку»). Народная легенда пра музыку ў апрацоўцы Я. Коласа, З. Бядулі, У. Дубоўкі і Максіма Танка. Паэтычная апрацоўка народных казак «Конь і Леў», «Галінка і верабей», «Ехаў казачнік Бай», «Журавель і чапля», маральна-этычныя

праблемы ў творах. Вершаваныя казкі з уласна аўтарскім сюжэтам «Жук і слімак», «Мухамор», «Казка пра мядзведзя», «Сярод лясоў наднёманскіх», праблемы таварыскасці, сціпласці ў іх. Спалучэнне рэальнага і неверагоднага, напаўненне традыцыйнага казачнага сюжэта сучасным зместам – «Быліна пра касмічнае падарожжа Мураша Бадзіні» (1979) Максіма Танка.

Высокая паэтычная культура, спалучэнне заснаваных на народна-паэтычнай глебе займальнасці і пазнавальнасці як адметныя рысы творчасці Васіля Віткі. Гісторыя стварэння, пафас дзейснай дабрыні, узаемадапамогі ў казках «Вавёрчына гора» (1947), «Буслінае лета» (1957), «Казка пра цара Зубра» (1959), «Птушыная пачатковая школа» (1962), «Азбука Васі Вясёлкіна» (1963), «Казкі і краскі» (1984) і інш. Творчае выкарыстанне народных матываў, сюжэтаў, вобразаў, моўна-выяўленчых сродкаў. Васіль Вітка – лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь, лаўрэат Ганаровага дыплама імя Х. К. Андэрсена. Традыцыі фальклору і наватарскія пошукі Р. Барадуліна ў жанры паэтычнай казкі («Бабуліна казка», «Мех шэрых, мех белых», «Не паслухаў зайчык маму», «Як воўк калядаваў» і інш.).

Узмацненне казачнага пачатку ў прозе Л. Шыркі «Дзед Манюкін не салжэ» (1990), «Дзед Манюкін і ўнукі» (2003), У. Ягоўдзіка «Чароўна ў падземным царстве» (2000). Арыгінальныя сюжэты, казачная плынь, прыродніцкія элементы ў творах. Элементы гульні ў казцы-забаўлянцы У. Ліпскага «Вясёлая азбука» (1992).

Сучасная літаратурная казка і яе асаблівасці. Казкі А. Масла, Г. Аўласенкі, У. Ліпскага, П. Васючэнкі, Л. Улашчанкі, А. Якімовіча, Т. Сівец, К. Хадасевіч-Лісавой. Агляд кніг серыі «Казкі XXI стагоддзя», серыі «Беларуская аўтарская казка» («Чароўныя пацеркі», 2006, «Вежа міру», 2007, «Крынічка Буль-Буль», 2010), «Казачны куфэрак» (2013).

2.2. Шляхі развіцця французскай і скандынаўскай літаратурнай казкі

Французская літаратурная казка. Ш. Перо – пачынальнік французскай літаратурнай казкі. Вытокі казак Ш. Перо «Сказки моей матушки Гусыни» (1697), іх маральная аснова, узаемадзеянне рэалістычнага і фантастычнага, сур'ёзнага і камічнага ў казках, вобразы станоўчых і адмоўных герояў.

Алегарычная аповесць-казка А. Сент-Экзюперы «Маленький принц» (1943): гуманістычная накіраванасць, глыбокі філасофскі падтэкст, духоўны свет, маральныя каштоўнасці, майстэрства ў даследаванні характару дзіцяці.

Значэнне прыроды і слоўнай гульні ў «Сказках для непослушных детей» Ж. Прэвера, жанравая навізна кнігі. Сучасная французская казка ў выданнях для дзяцей: «Семь плюс семь» (1992), «Сказки улицы Брока» (2000) П. Грыпары, «Сказки кота Мурлыки» (2007) М. Эме і інш.

Скандынаўская літаратурная казка. Сусветнае значэнне і наватарскі характар казак Х. К. Андэрсена: зб. «Сказки, рассказанные детям» (1835–1842), «Новые сказки» (1844–1848), «Сказки» (1850), «Новые сказки и истории» (1858–1872). Тры тыпы казак: апрацоўкі Х. К. Андэрсенам раней пачутых народных казак («Огниво», «Принцесса на горошине», «Дикие лебеди», «Свинопас» і інш.), варыяцыі на тэму прачытаных гісторый з твораў розных народаў і часоў («Новое платье короля», «Эльф розового куста» і інш.), уласна аўтарскія казкі («Дюймовочка», «Русалочка», «Стойкий оловянный солдатик», «Ромашка», «Аисты», «Райский сад», «Оле Лукойе», «Гадкий утёнок», «Цветы маленькой Иды»). Заканамернасці пабудовы сюжэта, тыпалогія герояў, асаблівасці апаведу. Ідэі гуманізму, абароны чалавечай годнасці ў казках. Фантастычныя вобразы, адухаўленне знаёмых дзеям прадметаў і з'яў. Паэтычнасць мовы, лірызм, гумар. Прырода ў казках. Эстэтычныя праблемы ў казцы

«Соловей». Хрысціянскія матывы ў казках «Снежная королева», «Колокол» і інш.

Гісторыка-этнаграфічныя і маральныя аспекты рамана-казкі С. Лагерлёф «Удивительное путешествие Нильса Хольгерсона с дикими гусями по Швеции» (1906 – 1907). Пазнавальная каштоўнасць кнігі.

Жанрава-тэматычная разнастайнасць казак А. Ліндгрэн, сцвярдженне самакаштоўнасці дзяцінства, аднаўленне рэчаіснасці скрозь прызму ўспрымання дзіцяці. Трансфармацыя казачнага жанру ў аповесцях «Малыш и Карлсон». Казачныя аповесці «Малыш и Карлсон» (1973), «Пеппи Длинный чулок» (1945), выдумка, шчодрая фантазія ў іх, значнасць педагагічнага падтэксту. Праблема адзіноты дзіцяці ў творах пісьменніцы.

Казачная краіна Мумі-троляў Т. Янсан. Адлюстраванне праблем сучаснасці ў творах. «Шляпа волшебника» (1948) – адметны тып аўтарскай казкі. Т. Янсан – ілюстратар сваіх кніг. Трансфармацыя казачнага жанру ў аповесці М. Ківеля «Великолепный господин Весельчак» (2007), творах У. Старка М. Грыпе.

2.3. Англіійская, нямецкая, амерыканская літаратурная казка

Эвалюцыя казкі ў англійскай літаратуры. Адметнасць англійскіх народных казак «Три медведя», «Три поросёнка» ў перакладзе рускіх пісьменнікаў. Э. Лір – пачынальнік літаратуры нонсэнса. «Невероятная история о великанах и эльфах» (1839).

Наватарства Л. Кэрала ў казках «Алиса в стране чудес», «Алиса в Зазеркалье»: парадаксальнасць аўтарскага мыслення, выкарыстанне слоўнай гульні. Метафара і гіпербала ў паэтыцы Л. Кэрала.

Маральна-філасофскія праблемы ў казках О. Уайльда «Звёздный мальчик», «Соловей и роза» (1891). Прыгажосць і сэнс жыцця ў разуменні герояў казак.

Змястоўная і мастацкая каштоўнасць анімалістычных казак Д. Р. Кіплінга (зборнік «Вот так сказки»). Д. Р. Кіплінг – пачынальнік жанра «фэнтэзі». Фантастычная казка «Подарки фей». Далейшае развіццё жанру анімалістычнай казкі ў дылогіі Х. Лофцінга «О докторе Дулитле» (1925, 1953).

Фантастычная фэрыя Д. Бары «Питер Пэн»: разнастайнасць характараў, раскрыццё ўзаемадзеяння свету дзяцей і свету дарослых.

Псіхалогія дзіцяці, словатворчасць у казках А. Мілна «Винни-Пух», «Домик на Виннипуховом перекрёстке», М. Бонда «Медвежонок по имени Паддингтон» (2006). Жанрава-тэматычная разнастайнасць сучаснай англійскай казкі (Д. Бісет, К. Льюіс, К. Рыдэл, П. Сцюарт, Д. Эйкен).

Шляхі развіцця нямецкай літаратурнай казкі. Актывізацыя цікавасці да жанру казкі ў эпоху нямецкага рамантызму. Спецыфіка апрацоўкі народных нямецкіх сюжэтаў братамі Якабам і Вільгельмам Грым, асаблівасці «грымаўскага» стылю. Тэматычная разнастайнасць і мастацкія вартасці казак братаў Грым «Мальчик-с-пальчик», «Шиповничек», «Король Дрозд», «Кот в сапогах», «Семь воронов», «Умная Гретель» (I том «Детских и семейных сказок» – 1807 г., II том – 1815 г.). В. Жукоўскі – першы перакладчык казак братаў Грым.

Даследаванне свету дзяцінства ў творы Э. Т. А. Гофмана «Щелкунчик и Мышиный король» (1816), адметнасць сюжэтна-кампазіцыйнай будовы.

Засваенне традыцый сусветнага фальклору, перапляценне рэальнага і неверагоднага, усходні каларыт, фантастычныя сюжэты і вобразы ў казках В. Гаўфа «Маленький Мук», «Карлик Нос», «Калиф-аист», «Холодное сердце» (1827).

Пастаноўка праблемы сапраўдных каштоўнасцей у фантасмагорыі Д. Круса «Тим Талер, или Проданный смех», фальклорная аснова твора.

Трансфармацыя фальклорных матываў у творчасці О. Пройслера («Маленькая Баба-Яга», «Маленький домовой»). Сучасная нямецкая казка ў выданнях для дзяцей.

Амерыканская літаратурная казка. Н. Гаторн – заснавальнік амерыканскай дзіцячай літаратуры. Міфалагічныя матывы і вобразы ў кнігах казак «Дедушкино кресло» (1841), «Книга чудес». Дабрыня і справядлівасць у «Сказках дядюшки Римуса» Д. Ч. Харыса. Мастацкія асаблівасці вершаваных казак Доктара Сьюза «Кот в шляпе», «Что я видел на улице», «Сказки про слона Хортона» (1973), літаратурных празаічных казак Л. Ф. Баўм «Волшебник из страны Оз», «Чудесная страна Оз» (пераказ А. Волкава – «Волшебник Изумрудного города»), казак К. Ваненгута.

ТЭМА 3. АПАВЯДАННЕ І АПОВЕСЦЬ ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ У АЙЧЫННАЙ І СУСВЕТНАЙ ЛІТАРАТУРЫ

3.1. Жанр апавядання ў літаратуры для дзяцей

Жанр апавядання ў беларускай літаратуры. Гуманістычны змест, маральна-этычная праблематыка апавяданняў Цёткі, змешчаных у кнігах «Першае чытанне для дзетак беларусаў» (1906), «Гасцінец для малых дзяцей» (1906). Выкарыстанне Цёткай фальклорнага матыву аб сірочай долі ў апавяданні «Міхаська». «Другое чытанне для дзяцей беларусаў» Якуба Коласа. Кампазіцыйныя, ідэйна-тэматычныя і жанравыя багатыя твораў чытанкі, іх змест: паэтызацыя прыроды («Вясна», «Лета», «Зіма», «Восень»), апісанне вясковага побыту («Вясковы дарога», «Палеская вёска»). Вобразы дзяцей у апавяданнях «Школа», «Прылет птушак» і інш. Філасофскі сэнс алегарычнага апавядання «Дуб і чароціна». Уплыў кніг «Роднае слова», «Дзіцячы свет» К. Ушынскага. Гуманістычны змест апавяданняў Якуба Коласа «Дзевянашчына» (1912), «Сірата Юрга» (1914), «У старых дубах» (1912). Прырода і дзеці. Паказ імкнення дзяцей да свету, дзе пануе гармонія. Праблематыка апавядання «Страшнае спатканне». Тыпалагічнае гадабенства апавяданняў «Ванька» А. Чэхава і «Дзевянашчына» Якуба Коласа.

Тэматыка, мастацкія асаблівасці апавяданняў З. Бядулі 1912–1915 гг. «Пяць лыжак заціркі», «Малыя дрэва-секі», «Велікодныя яйкі», «Дзе канец свету?», вобразы дзяцей у іх.

Псіхалагічныя апавяданні Янкі Маўра 1930-х гадоў: «Шчасце», «Падарожжа вакол дома», матывы дабрыні, даверу, узаемаразумення паміж людзьмі. Глыбокі псіхалагізм апавядання «Максімка». Роля творчасці Янкі Маўра ў пашырэнні тэматычных абстаўдзі дзіцячай літаратуры.

Эмацыянальнасць, лірызм, высокая культура мовы як характэрныя рысы творчасці Янкі Брыля для дзяцей. Праблемы маральна-эстэтычнага выхавання ў апавяданнях «Жыў-быў вожык», «Чым накармілі Мішутку», «Ліпа і клёнік» (1988). Глыбіня пранікнення ў псіхалогію дзяцей.

Аналітычнасць і псіхалагізм прозы А. Васілевіч (зборнікі апавяданняў «Сябры», «Калінавая рукавічка»). Тэма «чалавек і прырода» ў апавяданнях А. Васілевіч «Браты-артысты», «Геша», «Бабуліны кватаранты» і інш. Раскрыццё ўнутранага свету дзяцей. Эмацыянальнасць апавяданняў.

Жанрава-стылявыя пошукі ў адлюстраванні тэмы Вялікай Айчыннай вайны. Дзіцячае бачанне як спосаб выяўлення і асэнсавання рэчаіснасці – кніга пісьмаў-успамінаў дзяцей «Ніколі не забудзем» (1948). Гісторыя стварэння. Вобразы дзяцей і дарослых. Якуб Колас, Янка Брыль пра кнігу. Сповідзь дарослых, якія ў маленстве былі відавочцамі ваенных падзей, ахвярамі ліхалецця – «Апошнія сведкі» (1985) С. Алексіевіч. Янка Брыль пра кнігу.

Майстэрства Васіля Віткі як апавядальніка («Трывога ў Ельнічах», «Стасева

падарожжа», «Абнова», «Зайчык-вадалаз», «Першая пяцёрка»). Юны герой у розных дачыненнях да людзей і прыроды. Рэдактарская дзейнасць Васіля Віткі ў часопісе «Вясёлка». Васіль Вітка – лаўрэат Дзяржаўнай прэміі імя Янкі Купалы, уладальнік міжнароднага Ганаровага дыплама імя Х. К. Андэрсена.

Свет дзяцінства ў апавяданнях В. Гарбука (зборнікі апавяданняў «Незнарок і знарок», «Такіх кветак не бывае», «Горад без папугайчыкаў»), У. Юрэвіча («Тараскавы турботы», «Дзе начуе сонца», «Нястрашны страх»). Наватарскія пошукі А. Вольскага ў галіне тэм і жанраў. Спалучэнне паэзіі, прозы і драматургіі ў кнізе «Лясныя мастакі» (1973).

Апавяданне ў сучаснай беларускай літаратуры для дзяцей. Пазнавальны і выхаваўчы патэнцыял апавяданняў П. Місько пра прыроду «Восеньскім днём», «Лясныя дарункі». Маральна-этычная праблематыка апавяданняў «Добры чалавек», «Каляндар сумлення».

Дзіцячы свет у апавяданнях У. Ліпскага (зб. «Рыгоркавы прыгоды», «Марынчына казка» і інш.). Псіхалагізм, жыццёвасць сітуацый адметнасць вобразаў. Рэдактарская дзейнасць У. Ліпскага ў часопісе «Вясёлка». У. Ліпскі – лаўрэат Літаратурных прэмій імя Янкі Маўра, імя Васіля Віткі, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь.

Апавяданні сучасных аўтараў на старонках часопіса «Вясёлка».

Жанр апавядання ў рускай літаратуры. Майстэрства К. Ушынскага як апавядальніка. «Четыре желания», «Бишке», «Как рубашка в поле выросла» ў вучэбных кнігах «Детский мир» (1861) і «Родное слово» (1864), кампазіцыя, стылёвыя асаблівасці апавяданняў. Педагагічныя погляды Л. Талстога, работа над кнігамі «Азбука» (1872), «Новая азбука» і «Книжки для чтения» (1875), тэматычная і жанрава-стылёвая разнастайнасць апавяданняў пра дзяцей, змешчаных у іх. Значэнне творчасці К. Ушынскага і Л. Талстога ў развіцці дзіцячай літаратуры.

Вобразы дзяцей у апавяданнях А. Чэхава «Ванька», «Детвора» і інш. Індывідуалізацыя характараў маленькіх герояў. Пытанні выхавання дзяцей. Аўтарскі падтэкст, глыбіня вывадаў. Каштоўнасць апавяданняў А. Чэхава для сучаснага юнага чытача. Творы М. Горкага для дзяцей: «Случай из Мишкиной жизни», «Воробышко», «Случай с Евсейкой» выразнасць, эмацыянальная сіла ўздзеяння, аптымістычны пафос твораў. Вобразы дзяцей у апавяданнях Д. Маміна-Сібірака, А. Купрына, прыёмы стварэння характараў.

Маральна-этычная накіраванасць твораў В. Асеевай «Волшебное слово», «Три товарища», «Сыновья», «Просто старушка». Гумарыстычнае апавяданне ў творчасці М. Носава («Мишкина каша», «Фантазёры»), В. Драгунскага («Денискины рассказы»). Героіка і гумар у апавяданні Л. Панцэлева «Честное слово», вобразы маленькіх дзяцей у апавяданнях «Буква ТЫ», «Настенька». Адметнасць стылю Ю. Якаўлева, С. Аляксеева, А. Алексіна, Р. Пагодзіна, В. Галяўкіна, Ю. Каваля.

Жанр апавядання ў замежнай літаратуры. Раскрыццё маральнага вобліку героя праз адносіны да жывёл у апавяданнях амерыканскага пісьменніка М. Калагэна «Деловое предложение». Пошукі падлеткам уласнага шляху ў апавяданні венгерскага пісьменніка Ш. Татаі «Мишка находит свою дорогу». Праблема адчужанасці ва ўзаемаадносінах бацькоў і дзяцей у апавяданні аўстралійскага пісьменніка В. Палмера «Улов». Хрысціянскія матывы ў цыкле К. Льюіса «Хроники Нарнии» (1950–1956). Апавяданні для дзяцей сучасных пісьменнікаў У. Старка, К. Рыдэла, П. Сцюарта, К. Ваненгута, М. Мэй.

3.2. Аповесць для дзяцей і пра дзяцей

Жанр аповесці ў беларускай літаратуры. Распрацоўка Янкам Маўрам жанраў прыгодніцкай аповесці («У краіне райскай птушкі», «Сын вады»). Зварот да нацыянальнай тэматыкі, праблема чалавека і прыроды ў аповесці «Палескія рабінзоны» (1930), творчая распрацоўка Янкам Маўрам традыцыйнага сюжэта рабінзанады.

Жанрава-стылявыя пошукі ў адлюстраванні тэмы Вялікай Айчыннай вайны. Творчасць літаратараў – «дзяцей вайны». Арыентацыя на перажытае ў аповесцях Б. Сачанкі «Апошнія і першыя» (1969), В. Казько «Суд у Слабадзе» (1979). Матывы сіроцтва, трагічных стратаў, болю, памяці.

«Напаўфантастычная» аповесць П. Місько «Прыгоды Бульбобаў» (1977). Праблемы сяброўства, чалавечых узаемаадносін у творы. Гумарыстычная аповесць «Навасёлы, або Праўдзівая, часам вясёлая, часам страшнаватая кніга пра незвычайны месяц у жыцці Жэні Мурашкі» (1972). Элементы прыгодніцтва ў творы. Арыгінальныя сюжэты, казачная плынь, прыгодніцкія элементы ў аповесцях У. Ліпскага «Рыгоркавы прыгоды», «Клякса-Вакса і Янка з Дзіўнагорска» (1982), «Пра Андрэйку Добрыка і чорціка Дуроніка» (1993), «Каралева белых прынцэс» (2000).

Жанр аповесці ў рускай літаратуры. Гумарыстычныя аповесці М. Носава пра дзяцей. Адносіны аўтара да персанажаў, сцвярджаючы актыўнай жыццёвай пазіцыі ў творах «Вясёлая сямейка» (1949), «Вітя Малеев в школе и дома» (1950), «Дневник Коли Синицына» (1950). Фантастычныя аповесці пра Алісу Кіра Булычова. Аповесці для дзяцей на сучасным этапе: «Вирс горчания» (2006) С. Махоціна, «Славкины истории: и в шутку и всерьёз» (2008) В. Грошавай.

Жанр аповесці ў замежнай літаратуры. Майстэрства М. Твэна – псіхалага і сатырыка ў аповесцях «Приключения Тома Сойера» (1876), «Приключения Гекльберри Финна» (1884). Ідэалізацыя дзяцінства, маральная чысціня герояў, пранікненне ва ўнутраны свет дзіцяці, гумар, лірызм.

Адлюстраванне свету дзяцінства, абарона правоў дзіцяці ў рэалістычных аповесцях А. Ліндгрэна. Апрацоўка вядомага нямецкага фальклорнага матыву ў аповесці Д. Круса «Тим Талер, или Проданный смех».

Актуальныя пытанні дзяцінства, праблема сацыялізацыі дзіцяці ў аповесці аўстралійскага пісьменніка А. Маршала «Я умею прыгаты через лужи» (1987).

Фарміраванне характару дзіцяці ў творах французскіх пісьменнікаў А. Баско «Малыш и река» (1945), Ж.-К. Мурлёвай «Река, текущая вспять» (2006). Сучасная замежная аповесць для дзяцей.

3.3. Жанр аўтабіяграфічнай аповесці

Руская аўтабіяграфічная проза як традыцыйны жанр дзіцячай літаратуры. Аўтабіяграфічныя аповесці «Детство» (1852) Л. Талстога, «Детство Никиты» (1920) А. Талстога, «Детские годы Багрова-внука» (1858) С. Аксакава, «Детство Тёмы» (1892) М. Гарына-Михайлоўскага, «Детство» (1913) М. Горкага.

Старонкі жыцця Янкі Маўра ў аўтабіяграфічнай аповесці «Шлях з цемры» (першая частка – 1948, другая – 1956, трэцяя – 1957). Вобразы Янкі і маці. Адметнасць кампазіцыі. Маленства З. Бядулі паводле аповесці «У дрымучых лясках» (1940). Старонкі жыцця А. Васілевіч у пенталогіі «Пачакай, затрымайся» (1972), паказ духоўнага станаўлення, фарміравання светапогляду Ганькі Гурновіч. Сюжэтна-кампазіцыйныя асаблівасці пенталогіі, адметнасць стылю.

ТЭМА 4. НАВУКОВА-ПАЗНАВАЛЬНАЯ ЛІТАРАТУРА ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ

4.1. Руская і беларуская навукова-пазнавальная літаратура для дзяцей

Артыкулы і апавяданні навукова-пазнавальнага характару ў вучэбных кнігах К. Ушынскага. Апавяданні Л. Талстога пра жывёл, іх гуманізм, уздзеянне на эмацыянальную сферу чытача. Засваенне традыцый анімалістычнага жанра ў прозе А. Чэхава, Д. Маміна-Сібірака, А. Купрына. Навукова-паэтычнае асэнсаванне прыроды ў творах М. Прышвіна, К. Паўстоўскага, Б. Жыткова, Я. Чарушына, В. Біянікі.

Навукова-пазнавальная аповесць Янкі Маўра «Чалавек ідзе» (1926). Апісанне клімату, жывёльнага, расліннага свету, жыцця першабытных людзей. Элементы казачнасці ў творы. Тэма «чалавек і прырода» ў прыгодніцкай аповесці У. Дубоўкі «Як Алік у тайзе заблудзіўся» (1974). Асаблівасці падачы пазнавальнага матэрыялу.

Элементы публіцыстыкі ў краязнаўчых кнігах В. Вольскага «Падарожжа па краіне беларусаў» (1968), «Палессе» (1971). Цыклы прыродазнаўчых нарысаў пісьменніка «Па лясных сцежках», «Дзень добры, Бяроза», «Чайкі над Нараччу».

«Зямля пад белымі крыламі» (1977) У. Караткевіча – эмацыянальна-ўзнёслы сказ пра Беларусь. Нарыс пісьменніка «Белавежская пушча» (1975). Гістарычнае мінулае і сённяшні дзень роднай зямлі, непаўторная прырода Беларусі ў кнізе Я. Пархуты «Зямля бацькоў нашых». Праблемы экалогіі ў нарысах.

Тэма далёкага мінулага Беларусі ў гісторыка-пазнавальнай кнізе У. Ягоўдзіка «Сем цудаў Беларусі» (1999). Фальклорная аснова апавяданняў і нарысаў У. Ягоўдзіка, прысвечаных роднай прыродзе (кнігі «Ці вернецца князь Кук?», «У царстве Вадзяніка», «Дзівосны карабель», «Птушыная дарога» і інш.). Выхаванне экалагічнай культуры і цікавасці дзяцей да пазнання прыроды. Сучасная навукова-пазнавальная кніга для дзяцей.

4.2. Развіццё жанраў замежнай навукова-мастацкай літаратуры

Прырода і чалавек у творах амерыканскіх і канадскіх пісьменнікаў Э. Сэтан-Томпсана, Д. Кервуда, Р. Джэрэла. Спецыфіка анімалістычных апавяданняў Э. Сэтан-Томпсана. Гумарыстычная накіраванасць кніг Д. Дарэла. Своеасаблівасць творчай манеры Д. Р. Кіплінга. Апаўяданні цыкла «Кроткий зверинец» М. Жэневуа, «Дрозды» Т. Інуі, іх роля ў фарміраванні ў дзяцей адчування далучанасці да прыроды. Роля навукова-мастацкіх кніг у развіцці і выхаванні дзяцей.

ТЭМА 5. ПАЭЗИЯ Ў ДЗІЦЯЧЫМ ЧЫТАННІ

5.1. Беларуская паэзія для дзяцей

А. Гур'яновіч – першы беларускі паэт, які адрасаваў свае творы дзецям. Паэтызацыя прыроды ў вершах М. Багдановіча. Дзіцячы свет у вершах Цёткі «Сыноч маленькі», «Сірацінка», паэтызацыя прыроды ў вершах «Лес», «Мой сад».

Цеплыня, непасрэднасць, эмацыянальная танальнасць, лірызм, сувязь з традыцыямі беларускага дзіцячага фальклору як адметныя рысы творчасці Янкі Купалы для юнага чытача. Вершы Янкі Купалы на старонках часопіса «Зоркі» (1921–1922): «Песня і казка», «Мароз», «Бай», «Сын і маці». Думка аб неабходнасці спалучэння ў дзіцячай літаратуры казачнага з рэалістычным («Песня і казка»). Абуджэнне ў дзяцей пачуцця нацыянальнай годнасці, выхаванне любові да роднай зямлі, да роднай мовы – верш «Сын і маці». Сугучнасць думак верша нашаму часу. Паэтызацыя красы зімовай прыроды ў вершы «Мароз». Традыцыі фальклорнай паэтыкі ў творчасці Янкі Купалы. Вершы Янкі Купалы 1930-х гг. для юных чытачоў. Выкарыстанне фальклорных матываў і танцавальнай рытмікі ў вершы «Дзіцячае». Заахвочванне дзяцей да вучобы. Гісторыя напісання верша «Хлопчык і лётчык». Паэтызацыя духоўнага свету юнага героя: цікаўнасць, прага ведаў, імкненне пранікнуць у таямніцы сусвету. Пераклад верша на рускую мову М. Ісакоўскім.

Пейзажныя вершы Якуба Коласа для дзяцей: «На полі вясной», «На рэчцы зімою», «Песня аб вясне», «Дзед-госць», «Зіма», «На лузе», «Дуб», «Ручэй» і інш. Меладычнасць, высокая культура верша. Майстэрства паэта-псіхолога ў сатырычным вершы «Савось-распуснік» (1926). Традыцыі Коласава майстэрства ў сучаснай літаратуры для юнага чытача.

Паэзія З. Бядулі для маленькага чытача: «Мае забавы», «Гаспадарка», «Дудачка», «Калыханка», «Вясной», «Сняжыначкі» і інш. Гармонія чалавека і прыроды. Песенная, музычная інструментоўка вершаў. Дынамічнасць сюжэтаў, графічная выразнасць малюнкаў, вобразнасць мовы.

Маральна-этычныя праблемы ў вершах С. Шушкевіча «Хрыпаты пеўнік», «Свавольнікі», «Непамыцька – хлопчык Віцька» і інш. Тэма працы ў вершах «Пчала-госцейка лятала», «Казка-быль пра рэпку», «Муха-папрадуха», «Трутні», «Працавітыя швачкі». Паэтызацыя прыроды ў вершах «Ляціце, птахі», «Вясна прыйшла», «Усё зіма заснежыла», «Кветачкі-званочкі». Вершы-жарты «Коликі кіпцікаў у кошкі», «Збіралася ліса ў госці», «Рагатыя бэкі-мэкі» і інш. Асаблівасці паэтыкі вершаў С. Шушкевіча: канкрэтнасць паэтычнага вобраза, дакладнасць рыфмы, інтанацыйнае багацце, меладычнасць.

Тэматычная і жанравая шматстайнасць творчасці Эдзі Агняцвет: кнігі «Мы сур'ёзныя, мы вясёлыя» (1976), «Доктар Смех» (1977), «Ад зярнятка да вясёлкі» (1981), «Рэчка, рэчанька мая» (1991), «Хай часцей смяюцца дзеці» (1997), «Пад сінім небасхілам» (1999). Паэтызацыя працы (вершы «Мой тата – будаўнік», «Машыніст», «Хто пачынае дзень?»). Пейзажныя вершы («Музыка лесу», «Падарожнік»). Тэма аховы прыроды («Рабінка», «Чаму ў трывозе дзед Мароз», «Рэчка, рэчанька мая»). Сатырычна-гумарыстычныя вершы («Параска і падказка», «На дачы ў гамаку», «Шчодры Цішка», «Вельмі “ветлівы” Мікіта»). Асуджэнне гультайства, сквапнасці, ганарлівасці. Разнастайнасць адценняў камічнага: ад мяккага гумару да самакрытычнай іроніі. Высокая арганізацыя паэтычнага радка, меладычнасць вершаў паэтэсы.

Наватарскія пошукі А. Вольскага ў галіне тэм і жанраў. Аналіз кніг «Чарнічка» (1964), «Карусель» (1996), «Адэльчыны ручнікі» (2002). Паэтызацыя прыроды ў вершах «Едзе хмарка», «Ялінка», «Зімовае сонца». Прыём антрапамарфізму ў вершах «Коцік», «Котачка», «Бегемоцік». Гумарыстычныя вершы «Захварэў парсючок», «Што чарніла чарабіла», займальнасць сюжэтаў. Асаблівасці вершаваных азбук А. Вольскага «Жывыя літары», «Ад А да Я – прафесія мая».

Тэматычная разнастайнасць паэзіі А. Грачанікава. Аналіз кнігі «Перазваны азёр і бароў» (1998). Свет дзяцінства і прыроды ў вершах А. Лойкі (кнігі «Як Тоня рэха шукала», «Карагод дзівосных прыгод»). Займальнасць сюжэта, метафарычнасць мовы, цеплыня інтанацый, меладычнасць паэтычнага радка.

Народныя ідэалы дабрыні, сумленнасці, прыгажосці ў вершах і жартах В. Зуёнка (кнігі «Хата, поўная гасцей», «Рэха»). Загадкі В. Зуёнка пра звярыны, птушыны і раслінны свет («Сонечны клубочак»). Тонкае адчуванне гукаў, колераў, фарбаў жывой народнай мовы. Характэрныя прыкметы паэзіі В. Зуёнка – рытмічная разнастайнасць, лёгкасць гучання, імклівасць, насычанасць дзеяннем.

Тонкае разуменне асаблівасцей дзіцячага ўспрымання свету: вершы Максіма Танка «Падслуханае», «Божыя кароўкі», «Магчыма, не чулі», «Чаму птушкі лётаюць», «Красуня», «Мама». «Лемантар» Максіма Танка як вандроўка па моўных сховах. Метафарычнасць, асацыятыўнасць, нацыянальны каларыт вершаў Максіма Танка ў зб. «Блікі сонца» (1997).

Вершаваныя жанры дзіцячага фальклору (калыханкі, пацешкі, лічылкі, загадкі, сорагаворкі) у апрацоўцы Васіля Віткі (зб. «Дударык», «Чытанка-маляванка», «Ладачкі-ладкі», «Дом, дзе живуць словы», «Урокі роднага слова»). Творы з уласна аўтарскім сюжэтам у гэтых кнігах. Вершы на арніталагічную тэматыку. Паэма «Беларуская калыханка» як патрыятычная песня ў гонар маці Радзімы і яе бессмяротных сыноў. Умоўнасць і сімволіка. Высокая паэтычная культура, спалучэнне заснаваных на народна-паэтычнай глебе займальнасці і пазнавальнасці як адметныя рысы творчасці Васіля Віткі. Васіль Вітка – лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь, лаўрэат Ганаровага дыплама імя Х. К. Андэрсена.

Характэрныя асаблівасці сучаснай беларускай паэзіі – творчае развіццё фальклорных традыцый на новай, адпаведнай нашаму часу, аснове. Жанравае багацце паэзіі – паэмы, вершы, калыханкі, пацешкі, загадкі, задачкі, сорагаворкі, песні. Шырыня тэматыкі: вершы аб Радзіме, прыродзе, працы, пра дзяцінства. Педагагічная накіраванасць, гумар і лірызм твораў, даступнасць дзіцячаму ўспрымання.

Фальклорныя матывы і жанры ў паэзіі Н. Гілевіча. Займальнасць, мастацкая дасканаласць загадак (зб. «Сіні домік, сіні дом», «Загадкі»). Свет прыроды і дзяцінства ў вершах «Дождж-грыбасей», «У лузе», «Зелкі», «Хто з бабуляй пойдзе ў лес?» (зб. «Калі рана ўстанеш», «Добры чалавек», «Шчаслівыя хвіліны»). Мастацкае асэнсаванне пачуцця гонару за права «беларусам змаца» – верш «Казачная зямля». Творы, напісаныя Н. Гілевічам па матывах балгарскай дзіцячай паэзіі («Белы мядзведзь у запарку», «Песня пра ручаёк», «За што мяне мама не пацалавала?» – кніга «Добры чалавек»).

Жанравая разнастайнасць паэзіі Р. Барадуліна (вершы, калыханкі, пацешкі, жарты, сорагаворкі, лічылкі, задачкі, загадкі, казкі). Здольнасць паэта гуляць словам, уменне віртуозна карыстацца гукапісам, каламбурыць. Агляд кніг: «Ай! Не буду! Не хачу!» (1971), «Ці пазяхае бегемот?» (1981), «Індыкала-кудыкала» (1986), «Грышка, Мішка і Шчыпай ехалі на чоўне» (1996), «Як воўк калядаваў» (2000), «Выпаў грук у грома з рук» (2009), «Сябрыч» (2013). Асаблівасці азбукі «Азбука – вясёлы вулей» (1995). Спосабы актывізацыі мастацкага мыслення дзяцей: вершы-пытанні, камічныя сітуацыі («Ці пазяхае бегемот?», «Хто дагары нагамі?», «Ці аса, ці куса?», «Як быць?», «Ты чуў? Ты чула?», «Пільная патрэба», «Рэгуліроўшчык», «Ён, яна, яно, яны», «Як стаў зяць даўгавухі», «Буду ўрачом»). Наватарства формы твораў. Вершы-загадкі («Загадкі на градках», «Кош загадак»), сорагаворкі («Сорагаворка са сорагаварчэняткам», «Вымаві!»), задачкі («Палічы!», «Як сурок лічыў сарок?», «Колькі кошка у кашы?», «Колькі важыць зайцаў цень?», «Колькі сарок?», «Колькі мае ног?»), дражнілкі («Як дражніць бубнілу?», «Пыталава»), прыбабунькі («Не столькі мліва, колькі дзіва»), Вершы-каламбуры («Што было б тады б, калі б?»), «Колькі раніц месціць ранец?», «На шашы», «Варголы»). Свет маленства ў вершах «Ай! Не буду! Не хачу!», «Раскідач», «Пытанне ўсім» і інш. Вершы пра жывёл і птушак («Экзамен», «Ці ляцяць вароны ў вырай?», «Пеўнік-вяселун»). Трапнасць характарыстык. Прыём антрапамарфізму. Лірычнасць пейзажных замалёвак («Як восень дрэвы ашукала», «Зіма», «Коцікі», «Босы дождж»). Роля паэзіі Р. Барадуліна ў абуджэнні цікавасці да роднага слова, чуйнасці да яго гучання, выхаванні ў дзяцей назіральнасці і пачуцця прыгожага.

Нацыянальная адметнасць творчасці В. Жуковіча (зб. «Гуканне вясны», 1992; «Свет – дзівосны», 2000), У. Карызны («Іграй, жалейка, не змаўкай...», 1998), Л. Пранчака («Дзяўчынка-беларуска», 1993; «Цік-так ходзікі», 2001), В. Лукшы «Адзіны ў свеце край» (2004), М. Пазнякова («У родным краі», 2009; «Радзіма»,

2012, «Серабрыстыя чайкі», 2013).

Агляд паэтычных зборнікаў: А. Дзеружынскага «Жывая азбука» (1995), І. Курбекі «Хітрыя літары» (2004), М. Чарняўскага «Сонечны кошык» (2009), «Колькі ў сонейка сяброў!» (2009), «Як зрабіць вясёлым дзень» (2012), У. Паўлава «Хто знае – адгадае» (1997), «Згадка на дабро» (2004), В. Гардзея «Зайкава балалайка» (1998), М. Маляўкі «Марфутка-імянінніца» (2008), У. Мацвееў «Дабранач» (2003), «Староначкі з моўнай скарбоначкі» (2008), «Займалыя родны алфавіт» (2013), У. Мазго «Цуда-вуда» (2008), «Загадкавая азбука» (2012), «Лепшыя сябры» (2012), М. Пазнякова «Песня прыроды» (2012), «У бары і на двары» (2012), Н. Галіноўскай «Звяры ў трамваі» (2013) і інш. Зварот да фальклору і пошукі новых жанравых форм.

5.2. Рускія паэты – дзецям

Пейзажная лірыка рускіх паэтаў першай паловы XIX ст. ў дзіцячым чытанні: развіццё паэтычнага слыху, узбагачэнне эмацыянальна-вобразнага ўспрымання дзіцяці, выхаванне любові да прыроды. Творы І. Крылова, В. Жукоўскага, А. Пушкіна ў дзіцячым чытанні. Балады і вершы В. Жукоўскага «Пічка», «Жаваронок», іх значэнне ў маральным і эстэтычным выхаванні дзяцей. Паэзія А. Пушкіна для чытачоў дашкольнага і малодшага школьнага ўзросту. Значэнне твораў А. Пушкіна ў развіцці дзіцячай літаратуры.

Лірыка другой паловы XIX ст. Агляд зборнікаў вершаў А. Пляшчэева «Подснежник», «Дедушкины песни». Мастацкія вартасці твораў. Карціны прыроды ў творчасці паэта («Травка зеленеет...», «Родное», «Летние песни», «Дети и птичка», «Осень», «Мой садик»). Раскрыццё цеснай сувязі дзіцяці з прыродай у вершах І. Сурыкава «Детство» («Вот моя деревня...»), «В ночном», «На реке», «Белый снег пушистый», «Ярко светит солнце»). Пейзажная лірыка Ф. Цютчава, А. Майкова, А. Фета, І. Нікіціна ў дзіцячым чытанні. Традыцыі і наватарства ў паэзіі для дзяцей А. Блока, В. Брусава, І. Буніна.

Развіццё паэзіі пад уздзеяннем футурыстаў У. Маякоўскага, В. Хлебнікава. Вершы У. Маякоўскага для дзяцей дашкольнага і малодшага школьнага ўзросту («Тучкины штучки», «Гуляем», «Что такое хорошо и что такое плохо», «Кем быть?»). Выкарыстанне яркіх неалагізмаў, моцных метафар, складаных рыфмаў, эмацыянальнасць вершаў. Прыход паэтаў групы «ОБЭРИУ» Д. Хармса, А. Введенскага, М. Забалоцкага, Ю. Уладзімірава. Вершы Карнея Чукоўскага, іх роля ў выхаванні паэтычнага слыху дзяцей. Класічнае даследаванне творчых магчымасцей дашкольнікаў: «От двух до пяти» (1933). Уплыў К. Чукоўскага на творчасць В. Берастава, Э. Машкоўскай, Б. Захадэра, Г. Сапгіра.

Жанравая і тэматычная разнастайнасць твораў С. Маршака: дзіцячыя песенькі, вершы, загадкі, лічылкі, паэмы. Прастата стылю, лаканізм мовы, займальнасць вершаў «Детки в клетке», «Про всё на свете», «Цирк», «Сказка о глупом мышонке», «Вот какой рассеянный», «Мяч», «Усатый-полосатый», «Пожар», «Вчера и сегодня». Мажорная інтанацыя, энергічнае развіццё думкі, насычанасць фарбаў, захапляльныя нечаканасці ў развіцці сюжэта. Гумар і сатыра ў творах С. Маршака. «Весёлая азбука», «Весёлый счёт», «Весёлое путешествие от А до Я», «Разноцветная книга». Іх пазнавальнае і выхаваўчае значэнне. Вершы на школьныя тэмы: «Школьнику на память», «Живые буквы».

Псіхалагічныя аспекты паэзіі А. Барто, разнастайнасць тэматыкі твораў: сатырычныя вершы «Девочка чумазая», «Девочка-рёвушка» (1930), «Любочка», «Лёшенька», «Качели» (1948); маральныя паводзіны дзіцяці ў вершах для самых

маленькіх «Машенька», цыкл «Игрушки» (1936); тэма працы «Дом переехал» (1938). Кніга для малодшых школьнікаў «За цветами в зимний лес» (1972). Наватарства вершаў, лірызм. Творы А. Барто ў малюнках В. Гараева, М. Мітурыча. Традыцыі А. Барто ў творчасці І. Такмаковай і сучасных паэтаў.

Шматжанравасць мастацкай творчасці С. Міхалкова: лірычныя, сатырычныя, публіцыстычныя вершы, байкі, паэмы. Вобраз станоўчага героя ў тэтралогіі «Дядя Стёпа» (1935–1978). Мастацкае наватарства, пазнавальная і выхаваўчая каштоўнасць паэмы. Напеўнасць, жыццясцвярджальны гумар у вершах «Мой щенок», «Как старик корову продавал», «Чистописание». Сатырычныя вершы «Фома», «Про мимозу». С. Міхалкоў – лаўрэат Ганаровага дыплама імя Х. К. Андэрсена.

Здабыткі паэзіі А. Благінінай, Л. Касіля, Б. Захадэра, В. Берастава, Г. Сапгіра, І. Такмаковай, Р. Сефа, Г. Остэра.

Шырыня тэматыкі, жанравая разнастайнасць сучаснай рускай паэзіі для дзяцей. Педагагічныя задачы і спецыфіка іх вырашэння, гумар, лірызм, арыентацыя на ўспрымання дзіцяці.

5.3. Замежныя паэты – дзецям

Малыя жанры англійскага фальклору: песні, небыліцы ў перакладах С. Маршака, К. Чукоўскага, І. Такмаковай, Б. Захадэра. Англійская паэзія для дзяцей у зборніку «В один прекрасный день» у перакладзе М. Барадзіцкай. Э. Лір – пачынальнік літаратуры нонсэнса і стваральнік жанра лімерыка. «Книга нелепиц» (1846). Вершаваныя небыліцы Э. Ліра ў перакладзе С. Маршака (зб. «Прогулка верхом»). Паэтыка вершаў А. Мілна і яго аднаўленне ў перакладах С. Маршака, Г. Сапгіра. Амерыканская паэзія абсурда ў перакладах на рускую мову Б. Захадэра, Р. Сефа. Вершы Д. Радары «Чем пахнут ремёсла», «Про всё на свете» ў перакладах С. Маршака. Гульнёвая паэзія французскіх аўтараў Ж. Прэвера, Р. Дэснаса, М. Лей, К. Руа, Р. Абальдзіа ў перакладах В. Берастава, М. Кудзінава, М. Яснова ў зб. «Стихи французских поэтов для детей» (2006). Жанрава-тэматычная разнастайнасць польскай паэзіі. Вершы на маральна-этычную праблематыку Ю. Тувіма ў перакладах С. Маршака, С. Міхалкова. Выкарыстанне слоўнай гульні, засваенне традыцый жанру байкі ў паэзіі Я. Бжохвы (зб. «Веселые стихи», «На Горизонтских островах») у перакладзе Б. Захадэра. Спецыфіка азнаямлення дзяцей з паэзіяй.

ТЭМА 6. ТЭНДЭНЦЫІ РАЗВІЦЦЯ ЖАНРАЎ ДЗІЦЯЧАЙ ДРАМАТУРГІІ

Жанрава-стыльвыя тэндэнцыі ў беларускай драматургіі для дзяцей.

К. Лейка – пачынальнік нацыянальнай драматургіі. Казачны сюжэт п'есы «Снатворны мак» (1912). Адухоўленыя вобразы кветак (Мак, Званочак, Ружа, Разяда). Асуджэнне сквапнасці, хітрасці і здрадніцтва. Выяўленне гуманістычных ідэалаў аўтара.

Услаўленне справядлівасці, міласэрнасці, дабрыні ў п'есах А. Гаруна «Хлопчык у лесе» і інш. (зб. «Жывыя казкі для дзіцячага тэатру»). Фальклорная аснова п'ес «Цудоўная дудка» (1938), «Дзед і жораў» (1939) В. Вольскага. Сцэнічнае жыццё. Фальклорная аснова, выхаваўчая накіраванасць п'ес А. Вольскага «За лясамі дрымучымі» (у сааўтарстве з П. Макалём, пастаўлена ў 1958 г.), «Сцяпан – Вялікі Пан» (1979, пакладзена на музыку Ю. Семянякам і пастаўлена ў 1979 г. на сцэне Мінскага тэатра музычнай камедыі), «Каб не змаўкаў жаваранак» (1989).

Маральна-этычная праблематыка п'ес-казак У. Ягоўдзіка «Сонейка, свяці!», «Залатое зярнятка», «Сакрэты Вогніка», «Калі тупне зайка...», «Усміхніся, прынцэса!». Фальклорныя матывы, вобразы, элементы прыгодніцтва ў п'есах В. Лукшы «Чароўны камень» (1984), С. Кавалёва «Хохлік» (1994), З. Дудзюк «Жывая

вада» (1994), «Дудка-самагудка» (2001), П. Васючэнкі і С. Кавалёва «Дзівосныя авантуры паноў Кубліцкага ды Заблоцкага» (1992), П. Васючэнкі «Новы калабок» (1996), «Страшнік Гам» (1994), Г. Каржанеўскай «Шукайце кветку-папараць» (2004), С. Кавалёва «Жабкі і Чарапашка» (1991), «Вандраванне ў Княства Сноў» (2009). Адметная сюжэтна-вобразная структура п'ес.

Зварот да жанру «фэнтэзі»: «Канікулы на астэроідзе», «Сінязорка» З. Дудзюк, «Міжпланетны пажарнік», «Шкляныя горы, альбо Праграміст Чароўнай даліны» Р. Баравіковай, «Кацярынка і Кэт» П. Васючэнкі, «Калі прыляцелі іншапланецяне» Т. Мушыńskiej. Спробы ўвасаблення «рыцарскай тэмы» ў п'есах П. Васючэнкі «Маленькі збраяносец» (1997), С. Кавалёва «Драўляны рыцар» (1995), Л. Рублеўскай «Янук, рыцар Мятлушкі» (1994).

Чалавек і прырода ў п'есах «Калі дракон прачнуўся» М. Арахоўскага, «Чароўны гадзіннік» («Гадзіннік Лікбога») З. Дудзюк; экалагічныя праблемы ў п'есах «Каляровая затока» П. Васючэнкі, «Кветкі пад ліўнем» І. Сідарука, «Зімовая песня жаўрука» Г. Марчука. Знаходкі ў наследаванні традыцый сусветнай літаратуры. Выкарыстанне літаратурных крыніц для стварэння новых узораў сцэнічных твораў для дзяцей: «Чарнакніжнік» С. Кавалёва – «Шляхціц Завальня, або Беларусь у фантастычных апавяданнях» Я. Баршчэўскага, «Спадчына бабулі Зімавухі» Л. Рублеўскай – «Снежная каралева» Х. К. Андэрсена, «Зорны хлопчык» Г. Каржанеўскай – «Маленькі прынц» А. Сент-Экзюперы, «Віртуальнае зубраня» І. Сідарука – эпізоды з паэмы М. Гусоўскага «Песня пра зубра», «Заяц варыць піва» С. Кавалёва – аднайменны верш У. Караткевіча і казка «Верабей, сава і птушыны суд», «Як птушкі дуб ратавалі» Г. Каржанеўскай – «Казкі жыцця» Якуба Коласа.

П'есы-казкі для лялечнага тэатра М. Захаранкі «Разумная ўнучка» (2000), «Лясныя сваты» (2001), «Пакрыўданы дзед» (2002) і інш. Жанравая разнастайнасць сучаснай беларускай дзіцячай драматургіі, багацце форм узаемадзеяння жыццёвага і казкачнага матэрыялу, тэндэнцыя да жанравага сінтэзу, высокі эстэтычны ўзровень, выразная гуманістычная накіраванасць.

Разнастайнасць жанраў рускай дзіцячай драматургіі. Драматургія XVIII–XIX ст. для дзяцей. Удзяленне лубачнай літаратуры і народнага тэатра на развіццё дзіцячай драматургіі. Матывы казкачнага фальклору ў п'есе-казцы С. Маршака «Кошкін дом». П'еса-казка «Дванадцать месяцев» (1943) аб перамозе добра, працалюбства і смеласці (па матывах славацкай казкі). Узбагачэнне жанру п'есы-казкі ў творчасці Т. Габэ, С. Міхалкова. Традыцыйнае і наватарскае ў творчасці Я. Шварца: п'есы-казкі «Сказка о потерянном времени» (1940), «Два клёна» (1953), «Обыкновенное чудо» (1954) і інш., п'есы па матывах казак Х. К. Андэрсена. Разнастайнасць жанраў сучаснай дзіцячай драматургіі, тэндэнцыя да жанравага сінтэзу.

Заканамернасці існавання і развіцця жанраў замежнай драматургіі. Традыцыі камедыі масак у казках для тэатра К. Гоцы. Узаемадзеянне фантастычнага і сатырычнага, роля імправізацыі. Праблематыка і жанравая спецыфіка феерыі Д. Бары «Пітер Пэн», рысы парадаксальнага мыслення. Філасофска-гуманістычная накіраванасць п'есы-казкі М. Метэрлінка «Синяя птица» (1908), шматзначнасць сімволікі, паэтычнасць мовы. Жанравая спецыфіка п'ес-жартаў П. Грыпары «Семь пьес-шуток» (1992). Распрацоўка сінтэзных і сінкрэтычных мастацкіх жанраў як вядучая тэндэнцыя ў развіцці сучаснай замежнай дзіцячай драматургіі.

ТЭМА 7. ЖАНР ІЛЮСТРАЦЫІ Ў ДЗІЦЯЧАЙ КНІЗЕ. СУЧАСНЫЯ ПЕРЫЯДЫЧНЫЯ ВЫДАННІ ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ

Дзіцячая кніга ў эстэтычным і маральным выхаванні чытача. Роля мастацкага афармлення кнігі для дзяцей. Ілюстрацыя як сродак актыўнага ўспрымання і засваення літаратурнага твора. Ілюстрацыя ў букварах і азбуках XVII–XIX ст.

Дзіцячая ілюстраваная кніга XX ст. Удзел у афармленні выданняў для дзяцей беларускіх мастакоў-ілюстратараў А. Лось, Т. Беразенскай, П. Татарнікава, У. Жука, С. Волкава і інш. Пошукі мастацкай выразнасці. Рускія мастакі-ілюстратары дзіцячай кнігі У. Лебедзеў, Я. Чарушын, В. Канашэвіч, Я. Рачоў, А. Пахомаў, У. Сучееў, М. Папоў, А. Траўгот і В. Траўгот, В. Фаміна, І. Алейнікаў, І. Аляксандраў, А. Дугін, Г. Юдзін і інш. Выкарыстанне прыёмаў жывапісу, графікі, узаемадзеяння мастацтва кінематаграфіі і мультыплікацыі. Пошукі мастацкай выразнасці замежнымі мастакамі-ілюстратарамі дзіцячай кнігі Доктарам Зюссам, К. Грынвэй, Д. Смітам, Д. Груэлем, Г. Дарэ. Неабходнасць асэнсавання гісторыі, тэорыі і практыкі дзіцячай ілюстраванай кнігі, дыскусіі аб яе развіцці, арганізацыя рэгіянальных і міжнародных сімпозіумаў.

Перыядычны друк для дзяцей на сучасным этапе. Выданне часопісаў «Рюкзачышка», «Рюкзачок»: асноўныя раздзелы, тэматыка. Агляд часопіса «Вясёлка»: асноўныя рубрыкі, тэматыка, жанравая разнастайнасць твораў сучасных пісьменнікаў. Часопіс «Буся»: чытацкае прызначэнне, змест, афармленне.

ВУЧЭБНА-МЕТАДЫЧНАЯ КАРТА ДЫСЦЫПЛІНЫ «ДЗІЦЯЧАЯ ЛІТАРАТУРА»

(дзённая форма атрымання адукацыі)

Нумар раздзела, тэмы	Назва раздзела, тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін				Самостійная работа студэнта	Магэрыяльнае забеспячэнне заняткаў (наглядныя, метадычныя дапаможнікі і інш.)	Літаратура	Формы кантролю ведаў
		Лекцыі	Практычныя (семінарскія заняткі)	Кіруемая самастойная работа студэнта	Практычныя заняткі				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Дзіцячая літаратура	16	12	1	2	20			
1.	Спецыфіка дзіцячай літаратуры як мастацтва слова. Вытокі дзіцячай літаратуры	1				2			
1.1.	Спецыфіка дзіцячай літаратуры як мастацтва слова. Вытокі дзіцячай літаратуры 1. Паняцце аб дзіцячай літаратуры і дзіцячым чытанні Спецыфіка літаратуры для юнага чытача. 2. Пытанні тэорыі дзіцячай літаратуры. 3. Агляд вучэбнай і крытычнай літаратуры па курсе. 4. Вусная народная творчасць як першааснова дзіцячай літаратуры. Малыя фальклорныя жанры. Фальклорны эпас. Народная казка: генезіс, спецыфіка жанру, прынцыпы класіфікацыі. 5. Узнікненне дзіцячай літаратуры. Становленне і развіццё літаратуры для дзяцей на тэрыторыі славянскіх краў. Першыя рукапісныя і друкаваныя кнігі (азбукі, буквары, азбукоўнікі) і прычыны іх з'яўлення. 6. Кнігі для дзяцей пачатку XVII ст. Першыя апавяданні і аповесці для дзяцей. Развіццё жанру байкі. 7. Узнікненне беларускага кнігадрукавання. Фарміраванне асноўных жанраў літаратуры для дзяцей.	1				2	Арзамасцева, И.Н., Николаева, С.А. Детская литература: Учебник для студ. высш. и сред. пед. учеб. заведений / И.Н. Арзамасцева, С.А. Николаева. – М.: Высшая школа, 2011.	Асн.: [3], [4], [5]. Дад.: [1].	
2.	Жанр казкі ў літаратуры для дзяцей	3	4	2		3			
2.1.	Эвалюцыя жанру казкі ў рускай і беларускай літаратуры 1. Жанр літаратурнай паэтычнай казкі. 2. Асноўныя тэндэнцыі ў развіцці рускай паэтычнай казкі для дзяцей XX ст.	1		2			Камп'ютарная прэзентацыя №1	Асн.: [1], [2], [3].	Выкананне рознаўзроўневых

	3. Жанр літаратурнай пражайчай казкі. 4. Шляхі развіцця беларускай літаратурнай казкі.							[4], [5]. Дад.: [1].	заданняў
2.1.1.	Сучасная літаратурная казка і яе асаблівасці 1. Агляд кніг серыі «Казкі XXI стагоддзя». 2. Агляд серыі «Беларуская аўтарская казка» («Чароўныя пацеркі», «Вежа міру», «Крынічка Буль-Буль», «Казачны куфэрак».		2				Зборнікі казак	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Экспрэс-апытанне.
2.2.	Шляхі развіцця французскай і скандынаўскай літаратурнай казкі 1. <i>Французская літаратурная казка.</i> 1.1. Ш. Перо – пачынальнік французскай літаратурнай казкі. 1.2. Алегарычная апавесць-казка А. Сент-Экзюперы «Маленький принц» (1943). 1.3. Значэнне пародыі і слоўнай гульні ў «Сказках для непослушных детей» Ж. Прэвера, жанравая навізна кнігі. 1.4. Сучасная французская казка. 2. <i>Скандынаўская літаратурная казка.</i> 2.1. Сусветнае значэнне і наватарскі характар казак Х.К. Андэрсена. 2.2. Гісторыка-этнаграфічныя і маральныя аспекты рамана казкі С.А. Лагерлёф «Удивительное путешествие Нильса Хольгерсона с дикими гусями по Швеции». 2.3. Жанрава-тэматычная разнастайнасць казак А. Ліндгрэн. 2.4. Казачная краіна Мумі-троляў Т. Янсана.	1					Будур, Н.В., Иванова, Э.И. Зарубежная детская литература / Н.В. Будур, Э.И. Иванова. – М. : Просвещение, 2000.	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	
2.2.1.	Французская літаратурная казка 1. Вытокі казак Ш. Перо «Сказки моей матушки Гусыни» (1697), іх маральная аснова. 2. Узаемадзеянне рэалістычнага і фантастычнага, сур'ёзнага і камічнага ў казках. 3. Вобразы станоўчых і адмоўных герояў у казках Ш. Перо.		1				Казкі Ш. Перо	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Экспрэс-апытанне.
2.3.	Англіійская, нямецкая, амерыканская літаратурная казка 1. <i>Эвалюцыя казкі ў англійскай літаратуры.</i> 1.1. Э. Лір – пачынальнік літаратуры нонсэнса. «Невероятная история о великанах и эльфах». 1.2. Наватарства Л. Кэрала ў казках «Алиса в стране чудес», «Алиса в Зазеркалье».	1				3	Будур, Н.В., Иванова, Э.И. Зарубежная детская литература / Н.В. Будур, Э.И. Иванова. – М. : Просвещение, 2000.	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5].	

	1.3. Маральна-філасофскія праблемы ў казках О. Уайльда. 1.4. Анімалістычныя казкі Д.Р. Кіплінга. 1.5. Псіхалогія дзіцяці, словатворчасць у казках А. Мілна. 2. <i>Шляхі развіцця нямецкай літаратурнай казкі.</i> 2.1. Даследаванне свету дзяцінства ў творы Э.Т.А. Гофмана «Щелкунчик и Мышиный король». 2.2. Казкі В. Гаўфа. 2.3. Фантазмагорыя Д. Круса «Тим Талер, или Проданный смех». 2.4. Трансфармацыя фальклорных матываў у творчасці О. Пройслера. 3. <i>Амерыканская літаратурная казка.</i> 3.1. Н. Гаторн – заснавальнік амерыканскай дзіцячай літаратуры. 3.2. Дабрыня і справядлівасць у «Сказках дядюшки Римуса» Д.Ч. Харыса. 3.3. Мастацкія асаблівасці вершаваных казак Доктара Сьюза «Кот в шляпе», «Что я видел на улице», «Сказки про слона Хортон», літаратурных праявістых казак Л.Ф. Баўм «Волшебник из страны Оз», «Чудесная страна Оз», казак К. Ваненгута.						Будур, Н.В., Иванова, Э.И. Зарубежная детская литература / Н.В. Будур, Э.И. Иванова. – М. : Просвещение, 2000.	Дад.: [1].	
2.3.1.	Нямецкая літаратурная казка 1. Спецыфіка апрацоўкі народных нямецкіх сюжэтаў братамі Якабам і Вільгельмам Грым. 2. Асаблівасці «грымаўскага» стылю. 3. Тэматычная разнастайнасць і мастацкія вартасці казак братоў Грым. 4. В. Жукоўскі – першы перакладчык казак братоў Грым.	1					Казкі братоў Грым.	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Абарона праектаў
3.	Апавяданне і аповесць для дзяцей у айчынным і сусветнай літаратуры	2	2			3			
3.1.	Жанр апавядання ў літаратуры для дзяцей 1. Жанр апавядання ў літаратуры для дзяцей 2. Жанр апавядання ў беларускай літаратуры 3. Жанр апавядання ў рускай літаратуры. 4. Жанр апавядання ў замежнай літаратуры.	1					Камп'ютарная прэзентацыя № 2	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [2].	
3.1.1.	Жанр апавядання ў беларускай літаратуры 1. Гуманістычны змест, маральна-этычная праблематыка апавяданняў Цёткі. 2. «Другое чытанне для дзяцей беларусаў» Якуба Коласа. 3. Гуманістычны змест апавяданняў Якуба Коласа «Дзевяношчына», «Сірата Юрка», «У старых дубах».		1				Мастацкія творы беларускіх пісьмен- нікаў	Асн.: [1], [2]. Дад.: [3].	Экспрэс-апытанне.

	4. Тэматыка, мастацкія асаблівасці апавяданняў З. Бядулі «Пяць лыжак заціркі», «Малыя дрывасекі», «Велікодныя яйкі», «Дзе канец свету?». 5. Псіхалагічныя апавяданні Янкі Маўра 30-х гадоў. 6. Праблемы маральна-эстэтычнага выхавання ў апавяданнях Янкі Брыля «Жыў-быў вожык», «Чым накармілі Мішутку», «Ліпа і клёнік». 7. Тэма «чалавек і прырода» ў апавяданнях А. Васілевіч «Браты-артысты», «Геша», «Бабуліны кватаранты» і інш. 8. Майстэрства Васіля Віткі як апавядальніка («Трывога ў Ельнічах», «Стасева падарожжа», «Абнова», «Зайчык-вадалаз», «Першая пяцёрка»). 9. Апавяданне ў сучаснай беларускай літаратуры для дзяцей. 10. Апавяданні сучасных аўтараў на старонках часопіса «Вясёлка».								
3.2.	Аповесць для дзяцей і пра дзяцей 1. Жанр аповесці ў беларускай літаратуры. Распрацоўка Янкам Маўрам жанру прыгодніцкай аповесці. 2. Аповесці П. Місько. Праблемы сяброўства, чалавечых узаемаадносін. 3. Арыгінальныя сюжэты, казачная плынь, прыгодніцкія элементы ў аповесцях У. Ліпскага. 4. Жанр аповесці ў рускай літаратуры. Гумарыстычныя аповесці М. Носава пра дзяцей. Аповесці для дзяцей на сучасным этапе. 5. Сучасная замежная аповесць для дзяцей.	1				3	Арзамасцева, И.Н., Николаева, С.А. Детская литература: Учебник для студ. высш. и сред.пед. учеб. заведений / И.Н. Арзамасцева, С.А. Николаева. – М. : Высшая школа, 2011.	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [3].	Калёквіум.
3.3.	Жанр аўтабіяграфічнай аповесці. 1. Руская аўтабіяграфічная проза як традыцыйны жанр дзіцячай літаратуры. 2. Аўтабіяграфічная аповесць у беларускай літаратуры.	1					Беларуская дзіцячая літаратура: вучэб. дапам. / Пад рэд. А.М. Макарэвіча. – Мінск., 2008	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [2].	
4.	Навукова-пазнавальная літаратура для дзяцей	2			2	3			
4.1	Руская і беларуская навукова-пазнавальная літаратура для дзяцей 1. Артыкулы і апавяданні навукова-пазнавальнага характару ў вучэбных кнігах К. Ушынскага. Апавяданні Л. Талстога пра жывёл. 2. Навукова-паэтычнае асэнсаванне прыроды ў М. Прышвіна, К. Паўстоўскага, Б. Жыткова, Я. Чарушына, В. Біянікі. 3. Навукова-пазнавальная аповесць Янкі Маўра «Чалавек ідзе». Тэма «чалавек і прырода» ў прыгодніцкай аповесці У. Дубоўкі «Як	1			2	3	Комп'ютарная прэзентацыя № 3 Арзамасцева, И.Н., Николаева, С.А. Детская литература: Учебник для студ. высш. и сред.пед. учеб. заведений / И.Н.	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Выкананне рознаўзроўневых заданняў.

	Алік у тайзе заблудзіўся». 4. Элементы публіцыстыкі ў краязнаўчых кнігах В. Вольскага, У. Караткевіча. 5. Тэма далёкага мінулага Беларусі ў гісторыка-пазнавальнай кнізе У. Ягоўдзіка «Сем цудаў Беларусі».						Арзамасцева, С.А. Николаева. – М. : Высшая школа, 2011.		
4.2.	Развіццё жанраў замежнай навукова-мастацкай літаратуры 1. Прырода і чалавек у творах амерыканскіх і канадскіх пісьменнікаў Э. Сэттан-Томпсана, Д. Кервуда, Р. Джэрэла. 2. Спецыфіка анімалістычных апавяданняў Э. Сэттан-Томпсана. 3. Роля навукова-мастацкіх кніг у развіцці і выхаванні дзяцей.	1					Будур, Н.В., Иванова, Э.И. Зарубежная детская литература / Н.В. Будур, Э.И. Иванова. – М. : Просвещение, 2000.	Асн.: [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Падрыхтоўка рэфератаў
5.	Паэзія ў дзіцячым чытанні	4	4			3			
5.1.	Беларуская паэзія для дзяцей 1. А. Гурыновіч – першы беларускі паэт, які адрасаваў свае творы дзецям. 2. Паэзія З. Бядулі для маленькага чытача. 3. Маральна-этычныя праблемы ў вершах С. Шушкевіча. 4. Тэматычная і жанравая шматстайнасць творчасці Эдзі Агняцвёт. 5. Наватарскія пошукі А. Вольскага ў галіне тэм і жанраў. 6. Народныя ідэалы дабрыні, сумленнасці, прыгажосці ў вершах і жартах В. Зуёнка. 7. Метафарычнасць, асацыятыўнасць, нацыянальны каларыт вершаў М. Танка. 8. Вершаваныя жанры дзіцячага фальклору (калыханкі, пачешкі, лічылкі, загадкі, скарагаворкі) у апрацоўцы Васіля Віткі. 9. Фальклорныя матывы і жанры ў паэзіі Н. Гілевіча. 10. Жанравая разнастайнасць паэзіі Р. Барадуліна. 11. Сучасная паэзія для дзяцей.	2					Камп'ютарная прэзентацыя №3	Асн.: [1], [2]. Дад.: [2], [3], [4].	
5.1.1.	Беларускія паэты – дзеці 1. Вершы Янкі Купалы на старонках часопіса «Зоркі»: «Песня і казка», «Мароз», «Бай», «Сын і маці». 2. Абуджэнне ў дзяцей пачуцця нацыянальнай годнасці, выхаванне любові да роднай зямлі, да роднай мовы – верш «Сын і маці». 3. Паэтызацыя красы зімовай прыроды ў вершы «Мароз». 4. Традыцыі фальклорнай паэтыкі ў творчасці Янкі Купалы. 5. Вершы Янкі Купалы 1930-х гг. для юных чытачоў. 6. Гісторыя напісання верша «Хлопчык і лётчык». Паэтызацыя духоўнага свету юнага героя: цікаўнасць, прага ведаў, імкненне пранікнуць у таямніцы сусвету. 7. Пейзажныя вершы Якуба Коласа для дзяцей: «На полі вясной»,		2				CD-дыск «Якуб Колас. Янка Купала». Аўдыёматэрыял, Мн., 2007. Свае творы чытаюць Якуб Колас, Янка Купала; творы Якуба Коласа чытае сын пісьменніка М. Міцкевіч	Асн.: [1], [2]. Дад.: [2], [3], [4].	Слуханне вершаў у выкананні М. Міцкевіча Калёквіум па паэзіі (чытанне вершаў на памяць)

	«На рэчцы зімою», «Песня аб вясне», «Дзед-госць», «Зіма», «На лузе», «Дуб», «Ручэй» і інш. Меладычнасць, высокая культура верша. 8. Майстэрства паэта-псіхолога ў сатырычным вершы «Савось-распуснік».								
5.2.	Рускія паэты – дзецям 1. Пейзажная лірыка рускіх паэтаў першай паловы XIX ст. Творы І. Крылова, В. Жукоўскага, А. Пушкіна ў дзіцячым чытанні. 2. Лірыка другой паловы XIX ст. Агляд зборнікаў вершаў А. Пляшчэва, І. Сурыкава, Ф. Цютчава, А. Майкова, А. Фета, І. Нікіціна. 3. Прыход паэтаў групы «ОБЭРИУ» Д. Хармса, А. Введенскага, М. Забалоцкага. 4. Вершы Карнея Чукоўскага, іх роля ў выхаванні паэтычнага слыху дзяцей. 5. Жанравая і тэматычная разнастайнасць твораў С. Маршака. 6. Псіхалагічныя аспекты паэзіі А. Барто, разнастайнасць тэматыкі твораў. Традыцыі А. Барто ў творчасці І. Такмаковай і сучасных паэтаў. 7. Шматжанравасць мастацкай творчасці С. Міхалкова. С. Міхалкоў – лаўрэат Ганаровага дыплама імя Х. К. Андэрсена. 8. Здабыткі паэзіі А. Благінінай, Л. Касіля, Б. Захадэра, В. Берастава, Г. Сапгіра, Р. Сефа, Г. Остэра. 9. Шырыня тэматыкі, жанравая разнастайнасць сучаснай рускай паэзіі для дзяцей.	2				3	Арзамасцева, І.Н., Николаева, С.А. Детская литература: Ученик для студ. высш. и сред.пед. учеб. заведений / И.Н. Арзамасцева, С.А. Николаева. – М. : Высшая школа, 2011 Кузнецова, Н.И., Мещерякова, М.И. Детские писатели.	Асн.: [3], [4], [5]. Дад.: [1].	
5.2.1.	Руская паэзія для дзяцей 1. Прастата стылю, лаканізм мовы, займальнасць вершаў С. Маршака «Детки в клетке», «Про всё на свете», «Гирк», «Сказка о глупом мышонке», «Вот какой рассеянный», «Мяч», «Усатый-полосатый», «Пожар», «Вчера и сегодня». 2. Гумар і сатыра ў творах С. Маршака «Весёлая азбука», «Весёлый счёт», «Весёлое путешествие от А до Я», «Разноцветная книга». Іх пазнавальнае і выхаваўчае значэнне. 3. Вершы С. Маршака на школьныя тэмы: «Школьнику на память», «Живые буквы». 4. Сатырычныя вершы А. Барто «Девочка чумазая», «Девочка-рёвушка», «Любочка», «Лёшенька», «Качели». 5. Маральныя паводзіны дзіцяці ў вершах для самых маленькіх «Машенька», цыкл «Игрушки». 6. Вобраз станоўчага героя ў тэтралогіі С. Міхалкова «Дядя Стёпа». Мастацкае наватарства, пазнавальная і выхаваўчая каштоўнасць паэмы. 7. Напеўнасць, жыццясцвярджальны гумар у вершах «Мой	2					Зборнікі паэзіі. Справочник для учителей и родителей / Н.И. Кузнецова, М.И. Мещерякова, И.Н. Арзамасцева. – М. : Высшая школа, 1995.	Асн.: [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Калёквіум па паэзіі (чытанне вершаў на памяць). Экспрэс-апытанне.

	шенок», «Как старик корову продавал», «Чистописание». Сатырычныя вершы «Фома», «Про мимозу».								
5.3.	Замежныя паэты – дзецім 1. Малыя жанры англійскага фальклору: песні, небыліцы ў перакладах С. Маршака, Карнея Чукоўскага, І. Такмаковай, Б. Захадэра. 2. Англійская паэзія для дзяцей у зборніку «В один прекрасный день» у перакладзе М. Барадзіцкай. 3. Э. Лір – пачынальнік літаратуры нонсэнса і стваральнік жанра лімерыка. «Книга нелепиц». 4. Паэтыка вершаў А. Мілна і яе аднаўленне ў перакладах С. Маршака, Г. Сапгіра. 5. Амерыканская паэзія абсурда ў перакладах на рускую мову Б. Захадэра, Р. Сефа. 6. Вершы Д. Радары «Чем пахнут ремёсла», «Про всё на свете». 7. Гульнёвая паэзія французскіх аўтараў Ж. Прэвера, Р. Дзеснаса, М. Лей, К. Руа, Р. Абальдзіа. 8. Жанрава-тэматычная разнастайнасць польскай паэзіі. Вершы на маральна-этычную праблематыку Ю. Тувіма.			2			Будур, Н.В., Иванова, Э.И. Зарубежная детская литература / Н.В. Будур, Э.И. Иванова. – М.: Просвещение, 2000.	Асн.: [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Канспектаванне.
6.	Тэндэнцыі развіцця жанраў дзіцячай драматургіі	1				2			
6.1.	Тэндэнцыі развіцця жанраў дзіцячай драматургіі 1. Жанрава-стылёвыя тэндэнцыі ў беларускай драматургіі для дзяцей. 2. Разнастайнасць жанраў рускай дзіцячай драматургіі. 3. Заканамернасці існавання і развіцця жанраў замежнай драматургіі.	1				2	Драматычная творы пісьменнікаў.	Асн.: [1], [3], [4]. Дад.: [5].	
7.	Жанр ілюстрацыі ў дзіцячай кнізе. Сучасныя перыядычныя выданні для дзяцей	1	2			4			
7.1.	Жанр ілюстрацыі ў дзіцячай кнізе 1. Дзіцячая кніга ў эстэтычным і маральным выхаванні чытача. Роля мастацкага афармлення кнігі для дзяцей. Ілюстрацыя як сродак актыўнага ўспрымання і засваення літаратурнага твора 2. Дзіцячая ілюстраваная кніга XX ст. Удзел у афармленні выданняў для дзяцей беларускіх мастакоў-ілюстратараў. 3. Рускія мастакі-ілюстратары дзіцячай кнігі. Выкарыстанне прыёмаў жывапісу, графікі, узаемадзеяння мастацтва кінематаграфіі і мультыплікацыі. 4. Пошукі мастацкай выразнасці замежнымі мастакамі-ілюстратарамі дзіцячай кнігі Доктарам Зюссам, К. Грынвэй і інш.	1					Детская литература: Учебник для студ. высш. и сред.пед. учеб. заведений / И.Н. Арзамасцева, С.А. Николаева. – М. : Высшая школа, 2011	Асн.: [1], [3], [4]. Дад.: [1].	
7.2.	Сучасныя перыядычныя выданні для дзяцей 1. Перыядычны друк для дзяцей на сучасным этапе. 2. Выданне часопісаў «Рюкзачишка», «Рюкзачок»: асноўныя раздзелы, тэматыка.		2			4	Часопісы «Рюкзачишка», «Рюкзачок», «Вясёлка», «Буся»	Асн.: [1], [3], [4].	Экспрэс-апытанне.

	3. Агляд часопіса «Вясёлка»: асноўныя рубрыкі, тэматыка, жанравая разнастайнасць твораў сучасных пісьменнікаў. 4. Часопіс «Буся»: чытацкае прызначэнне, змест, афармленне.							Дад.: [1].	
	Усяго	16	12	4	2	20			Залік

РЕПОЗИТОРИЙ БГПУ

ВУЧЭБНА-МЕТАДЫЧНАЯ КАРТА ДЫСЦЫПЛІНЫ «ДЗІЦЯЧАЯ ЛІТАРАТУРА»

(завочная форма атрымання адукацыі)

Нумар раздзела, тэмы	Назва раздзела, тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін				Самастойная работа студэнта	Матэрыяльнае забеспячэнне заняткаў (наглядныя, метадычныя дапаможнікі і інш.)	Літаратура	Формы кантролю ведаў
		Лекцыі	Практычныя (семінарскія заняткі)	Кіруемая самастойная работа студэнта	Лекцыі	Практычныя заняткі			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Дзіцячая літаратура	8	2			44			
1.	Спецыфіка дзіцячай літаратуры як мастацтва слова. Вытокі дзіцячай літаратуры	1				4			
1.1.	Спецыфіка дзіцячай літаратуры як мастацтва слова. Вытокі дзіцячай літаратуры 1. Паняцце аб дзіцячай літаратуры і дзіцячым чытанні. Спецыфіка літаратуры для юнага чытача. 2. Пытанні тэорыі дзіцячай літаратуры. 3. Агляд вучэбнай і крытычнай літаратуры па курсе. 4. Вусная народная творчасць як першааснова дзіцячай літаратуры. Малыя фальклорныя жанры. Фальклорныя эпасы. Народная казка: генезіс, спецыфіка жанру, прынцыпы класіфікацыі. 5. Узнікненне дзіцячай літаратуры. Станаўленне і развіццё літаратуры для дзяцей на тэрыторыі славянскіх дзяржаў. Першыя рукапісныя і друкаваныя кнігі (азбукі, буквары, азбукоўнікі) і прычыны іх з'яўлення. 6. Кнігі для дзяцей пачатку XVII ст. Першыя апавяданні і аповесці для дзяцей. Развіццё жанру байкі. 7. Узнікненне беларускага кнігадрукавання. Фарміраванне асноўных жанраў літаратуры для дзяцей.	1		1		4	Арзамасцева, И.Н., Николаева, С.А. Детская литература: Учебник для студ. высш. и сред. пед. учеб. заведений / И.Н. Арзамасцева, С.А. Николаева. – М.: Высшая школа, 2011.	Асн.: [3], [4], [5]. Дад.: [1].	
2.	Жанр казкі ў літаратуры для дзяцей	2	2			8			
2.1.	Эвалюцыя жанру казкі ў рускай і беларускай літаратуры 1. Жанр літаратурнай паэтычнай казкі.	1				2	Камп'ютарная прэзентацыя №1	Асн.: [1],	

	2. Асноўныя тэндэнцыі ў развіцці рускай паэтычнай казкі для дзяцей XX ст. 3. Жанр літаратурнай праяўнай казкі. 4. Шляхі развіцця беларускай літаратурнай казкі.							[2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	
2.1.1.	Сучасная літаратурная казка і яе асаблівасці 1. Агляд кніг серыі «Казкі XXI стагоддзя». 2. Агляд серыі «Беларуская аўтарская казка» («Чароўныя пацеркі», «Вежа міру», «Крынічка Буль-Буль», «Казачны куфэрак».		1			2	Зборнікі казак	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Экспрэс-апытанне.
2.2.	Шляхі развіцця французскай і скандынаўскай літаратурнай казкі 1. <i>Французская літаратурная казка.</i> 1.1. Ш. Перо – пачынальнік французскай літаратурнай казкі. 1.2. Алегарычная апавесць-казка А. Сент-Экзюперы «Маленький принц» (1943). 1.3. Значэнне пароды і слоўнай гульні ў «Сказках для непослушных детей» Ж. Прэвера, жанравая навізна кнігі. 1.4. Сучасная французская казка. 2. <i>Скандынаўская літаратурная казка.</i> 2.1. Сусветнае значэнне і наватарскі характар казак Х. К. Андэрсена. 2.2. Гісторыка-этнаграфічныя і маральныя аспекты роман-казкі С.А. Лагерлёф «Удивительное путешествие Нильса Хольгерсона с дикими гусями по Швеции». 2.3. Жанрава-тэматычная разнастайнасць казак А. Ліндгрэн. 2.4. Казачная краіна Мумі-троляў Т. Янсан.	1				2	Будур, Н.В., Иванова, Э.И. Зарубежная детская литература / Н.В. Будур, Э.И. Иванова. – М. : Просвещение, 2000.	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	
2.2.1.	Французская літаратурная казка 1. Вытокі казак Ш. Перо «Сказки моей матушки Гусыни» (1697), іх маральная аснова. 2. Узаемадзеянне рэалістычнага і фантастычнага, сур'ёзнага і камічнага ў казках. 3. Вобразы станоўчых і адмоўных герояў у казках Ш. Перо.		1			2	Казкі Ш. Перо	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Экспрэс-апытанне.
3.	Апавяданне і апавесць для дзяцей у айчыннай і сусветнай літаратуры	1				8			
3.3.	Аповесць для дзяцей і пра дзяцей 1. Жанр аповесці ў беларускай літаратуры. Распрацоўка Янкам	1					Беларуская дзіцячая літаратура: вучэб.	Асн.: [1],	

	Маўрам жанру прыгодніцкай аповесці. 2. Аповесці П. Місько. Праблемы сяброўства, чалавечых узаемаадносін. 3. Арыгінальныя сюжэты, казачная плынь, прыгодніцкія элементы ў аповесцях У. Ліпскага. 4. Жанр аповесці ў рускай літаратуры. Гумарыстычныя аповесці М. Носава пра дзяцей. Аповесці для дзяцей на сучасным этапе. 5. Сучасная замежная аповесць для дзяцей.						дапам. /Пад рэд. А.М. Макарэвіча. – Мінск., 2008	[2], [3], [4], [5]. Дад.: [2].	
4.	Навукова-пазнавальная літаратура для дзяцей	1				8			
4.1	Руская і беларуская навукова-пазнавальная літаратура для дзяцей 1. Артыкулы і апавяданні навукова-пазнавальнага характару ў вучэбных кнігах К. Ушынскага. Апавяданні Л. Талстога пра жывёл. 2. Навукова-паэтычнае асэнсаванне прыроды ў М. Прышвіна, К. Паўстоўскага, Б. Жыткова, Я. Чарушына, В. Біянікі. 3. Навукова-пазнавальная аповесць Янкі Маўра «Чалавек ідзе». Тэма «чалавек і прырода» ў прыгодніцкай аповесці У. Дубоўкі «Як Алік у тайзе заблудзіўся». 4. Элементы публіцыстыкі ў краязнаўчых кнігах В. Вольскага, У. Караткевіча. 5. Тэма далёкага мінулага Беларусі ў гісторыка-пазнавальнай кнізе У. Ягоўдзіка «Сем цудаў Беларусі».	1				8	Камп’ютарная прэзентацыя № 3 Арзамасцева, И.Н., Николаева, С.А. Детская литература: Учебник для студ. высш. и сред.пед. учеб. заведений / И.Н. Арзамасцева, С.А. Николаева. – М. : Высшая школа, 2011.	Асн.: [1], [2], [3], [4], [5]. Дад.: [1].	Экспрэс-апытанне.
5.	Паэзія ў дзіцячым чытанні	2				8			
5.1.	Беларуская паэзія для дзяцей 1. А. Гурыновіч – першы беларускі паэт, які адрасаваў свае творы дзецям. 2. Паэзія З. Бядулі для маленькага чытача. 3. Маральна-этычныя праблемы ў вершах С. Шумкевіча. 4. Тэматычная і жанравая шматстайнасць творчасці Эдзі Агняцвёт. 5. Наватарскія пошукі А. Вольскага ў галіне гэм і жанраў. 6. Народныя ідэалы дабрыні, сумленнасці, прыгажосці ў вершах і жартах В. Зуёнка. 7. Метафарычнасць, асацыятыўнасць, нацыянальны каларыт вершаў М. Танка. 8. Вершаваныя жанры дзіцячага фальклору (калыханкі, пацешкі, лічылкі, загадкі, скорагаворкі) у апрацоўцы Васіля Віткі. 9. Фальклорныя матывы і жанры ў паэзіі Н. Гілевіча. 10. Жанравая разнастайнасць паэзіі Р. Барадуліна. 11. Сучасная паэзія для дзяцей.	1				4	Камп’ютарная прэзентацыя №3	Асн.: [1], [2]. Дад.: [2], [3], [4].	
5.2.	Рускія паэты – дзеці 1. Пейзажная лірыка рускіх паэтаў першай паловы XIX ст. Творы	1				4	Арзамасцева, И.Н., Николаева, С.А.	Асн.: [3],	

	1. Крылова, В. Жукоўскага, А. Пушкіна ў дзіцячым чытанні. 2. Лірыка другой паловы XIX ст. Агляд зборнікаў вершаў А. Пляшчэева, І. Сурыкава, Ф. Цютчава, А. Майкова, А. Фета, І. Нікіціна. 3. Прыход паэтаў групы «ОБЭРИУ» Д. Хармса, А. Введенскага, М. Забалоцкага. 4. Вершы Карнея Чукоўскага, іх роля ў выхаванні паэтычнага слыху дзяцей. 5. Жанравая і тэматычная разнастайнасць твораў С. Маршака. 6. Псіхалагічныя аспекты паэзіі А. Барто, разнастайнасць тэматыкі твораў. Традыцыі А. Барто ў творчасці І. Такмаковай і сучасных паэтаў. 7. Шматжанравасць мастацкай творчасці С. Міхалкова. С. Міхалкоў – лаўрэат Ганаровага дыплама імя Х. К. Андэрсена. 8. Здабыткі паэзіі А. Благінінай, Л. Касіля, Б. Захадэра, В. Берастава, Г. Сапгіра, Р. Сефа, Г. Остэра. 9. Шырыня тэматыкі, жанравая разнастайнасць сучаснай рускай паэзіі для дзяцей.					Детская литература: Учебник для студ. высш. и сред.пед. учеб. заведений / И.Н. Арзамасцева, С.А. Николаева. – М. : Высшая школа, 2011 Кузнецова, Н.И., Мещерякова, М.И. Детские писатели.	[4], [5]. Дад.: [1].		
6.	Жанр ілюстрацыі ў дзіцячай кнізе. Сучасныя перыядычныя выданні для дзяцей	1				8			
6.1.	Жанр ілюстрацыі ў дзіцячай кнізе. Сучасныя перыядычныя выданні для дзяцей 1. Дзіцячая кніга ў эстэтычным і маральным выхаванні чытача. Роля мастацкага афармлення кнігі для дзяцей. Ілюстрацыя як сродак актыўнага ўспрымання і засваення літаратурнага твора. 2. Дзіцячая ілюстраваная кніга XX ст. Удзел у афармленні і выданні для дзяцей беларускіх мастакоў-ілюстратараў. 3. Рускія мастакі-ілюстратары дзіцячай кнігі. Выкарыстанне прыёмаў жывапісу, графікі, узаемадзеяння мастацтва кінематаграфіі і мультыплікацыі. 4. Пошукі мастацкай выразнасці ў сучасным мастацкім ілюстратарам дзіцячай кнігі Доктарам Зюссам, К. Грынвэй і інш.	1				8	Детская литература: Учебник для студ. высш. и сред.пед. учеб. заведений / И.Н. Арзамасцева, С.А. Николаева. – М. : Высшая школа, 2011	Асн.: [1], [3], [4]. Дад.: [1].	
	Усяго ў II семестры	8	2			44			
	Усяго ў III семестры								Залік
	Усяго	8	2			44			Залік

ІНФАРМАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНАЯ ЧАСТКА ЛІТАРАТУРА

Асноўная літаратура

1. Беларуская дзіцячая літаратура ў тэрмінах і паняццях : дапам. / пад рэд. А. М. Макарэвіча. – Магілёў : Магіл. дзярж. ун-т, 2014. – 140 с.
2. Добрицкая, И. Г. Мировая детская литература : пособие для студентов учреждений высш. образования по специальности 1-01 01 01 «Дошкольное образование» / И. Г. Добрицкая. – Минск : Белорус. гос. пед. ун-т, 2015. – 312 с.
3. Добрицкая, И. Г. Мировая детская литература : пособие для студентов учреждений высш. образования по специальности 1-01 01 01 «Дошкольное образование» / И. Г. Добрицкая. – Минск : Белорус. гос. пед. ун-т, 2016. – 184 с.
4. Добрицкая, И. Г. Мировая детская литература : учеб. пособие для студентов учреждений высш. образования по специальности «Дошкольное образование» / И. Г. Добрицкая. – Минск : Высш. шк., 2017. – 157 с.
5. Мировая детская литература : практикум : учеб. пособие учащихся специальности «Начальное образование» учреждений, обеспечивающих получение сред. спец. образования высш. образования : с прил. CD ; под ред. Т. Е. Автухович [и др.]. – Минск : Літ. і мастацтва, 2011. – 312 с.

Дадатковая літаратура

1. Арзамасцева, И. Н., Николаева, С. А. Детская литература : учеб. для студ. высш. и сред. пед. учеб. заведений / И. Н. Арзамасцева, С. А. Николаева. – М. : Академия ; Высш. шк., 2011. – 576 с.
2. Беларуская дзіцячая літаратура : вучэб. дапам. / А. М. Макарэвіч [і інш.] ; пад агул. рэд. А. М. Макарэвіча, М. Б. Яфімавай. – Мінск : Выш. шк., 2008. – 687 с.
3. Беларуская дзіцячая літаратура : хрэстаматыя : вучэб. дапам. для студэнтаў пед. спец. ВІУ : аут.-склад. М. Ф. Шаўлоўская. – Мінск : Юніпресс, 2006. – 688 с.
4. Мировая детская литература : хрестоматия : учеб. пособие для сред. пед. учеб. заведений / Т. Е. Автухович [и др.]. – Минск : Літ. і мастацтва, 2010. – 591 с.
5. Мировая детская литература : учеб. пособие для сред. пед. учеб. заведений / Т. Е. Автухович [и др.]. – Минск : Літ. і мастацтва, 2010. – 326 с.

МЕТАДЫЧНЫЯ РЭКАМЕНДАЦЫІ ПА АРГАНІЗАЦЫІ І ВЫКАНАННІ САМАСТОЙНАЙ РАБОТЫ

Мэтай самастойнай работы з'яўляецца мэтанакіраванае навучанне асноўным навыкам і ўменням для выканання самастойнай работы.

Задачамі самастойнай работы студэнтаў з'яўляюцца:

- актывізацыя вучэбна-пазнавальнай дзейнасці студэнтаў;
- фарміраванне ўменняў і навыкаў самастойнага авалодання ведамі;
- фарміраванне ўменняў і навыкаў самастойнага прымянення ведаў на практыцы;
- самаразвіццё і самаўдасканаленне.

Пры выкананні самастойнай работы павінны быць створаны ўмовы, пры якіх будзе забяспечвацца актыўная роля студэнтаў у самастойным атрыманні ведаў і сістэматычным прымяненні іх на практыцы.

Кантроль самастойнай работы можа ажыццяўляцца ў выглядзе кантрольнай работы, тэста, абмеркавання рэфератаў, абмеркавання і абароны вучэбных заданняў, экспрэс-апытванняў на аўдыторных занятках.

МЕТАДЫЧНЫЯ РЭКАМЕНДАЦЫІ ПА АРГАНІЗАЦЫІ І ВЫКАНАННІ КІРУЕМАЙ САМАСТОЙНАЙ РАБОТЫ СТУДЭНТАЎ

Кіруемая самастойная работа – сумесняя дзейнасць выкладчыка і студэнта, накіраваная на самастойнае авалоданне студэнтам часткай дысцыпліны.

Канкрэтныя формы кіруемай самастойнай работы студэнтаў: падрыхтоўка да лекцый і практычных заняткаў; вывучэнне падручнікаў і вучэбных дапаможнікаў; вывучэнне тэм і праблем, якія не выносяцца на лекцыі і практычныя заняткі; напісанне дакладаў, рэфератаў і эсэ на праблемныя тэмы; падрыхтоўка мультымедычных праектаў і прэзентацый.

ПЕРАЛІК РЭКАМЕНДАВАНЫХ СРОДКАЎ ДЫЯГНОСТЫКІ КАМПЕТЭНЦЫЙ СТУДЭНТАЎ

Дыягностыка кампетэнцый можа праводзіцца ў розных формах.

У вуснай форме:

- гутарка;
- калёквіум;
- даклад на практычных занятках;
- прэзентацыя дзіцячых кніг, часопіса «Вясёлка»;
- даклад на канферэнцыі;
- вусны залік.

У пісьмовай форме:

- тэст;
- рэферат;
- падрыхтоўка эсэ;
- напісанне рэцэнзій;
- публікацыя артыкула;
- пісьмовы залік.

ПЕРАЛІК ЗАДАННЯЎ І КАНТРОЛЬНЫХ МЕРАПРЫЕМСТВАЎ КІРУЕМАЙ САМАСТОЙНАЙ РАБОТЫ СТУДЭНТАЎ

п/п	Назва тэмы	Колькасць гадзін на КРС		Заданні	Форма выканання
		лекц.	практ.		
I СЕМЕСТР					
2.1	Эвалюцыя жанру казкі ў рускай і беларускай літаратуры	2		Заданні, якія фарміруюць дастатковыя веды па вывучанаму вучэбнаму матэрыялу на ўзроўні пазнавання: Падрыхтаваць тэзісы па тэме «Эвалюцыя жанру казкі ў рускай і беларускай літаратуры». Заданні, якія фарміруюць кампетэнцыі на ўзроўні ўзнаўлення: Напісаць эсэ на тэму: «Мая любімая беларуская / руская казка». Заданні, якія фарміруюць кампетэнцыі на ўзроўні прымянення атрыманых ведаў: Падрыхтаваць буктрэйлер «Мая любімая беларуская / руская казка» (на выбар).	Тэзісы, эсэ, абарона буктрэйлера
5.3	Замежныя паэты – дзецям	2		Заданні, якія фарміруюць дастатковыя веды па вывучанаму вучэбнаму матэрыялу на ўзроўні пазнавання: Вывучыць на памяць верш сучаснага паэта. Заданні, якія фарміруюць кампетэнцыі на ўзроўні ўзнаўлення: Напісаць эсэ на тэму: «Мой любімы замежны паэт». Заданні, якія фарміруюць кампетэнцыі на ўзроўні прымянення атрыманых ведаў: Падрыхтаваць буктрэйлер «Сучасны замежны паэт» (на выбар).	Верш на памяць, эсэ, абарона буктрэйлера
4.1	Руская і беларуская навукова-пазнавальная		2	Заданні, якія фарміруюць дастатковыя веды па вывучанаму вучэбнаму матэрыялу на ўзроўні	Пісьмовая работа, тэзісы, абарона

	літаратура для дзяцей			пазнавання: Падрыхтаваць тэзісы па тэме «Руская і беларуская навукова-пазнавальная літаратура для дзяцей». Заданні, якія фарміруюць кампетэнцыі на ўзроўні ўзнаўлення: Падрыхтаваць мультымедычную прэзентацыю па тэме «Руская і беларуская навукова-пазнавальная літаратура для дзяцей». Заданні, якія фарміруюць кампетэнцыі на ўзроўні прымянення атрыманых ведаў: Падрыхтаваць пісьмовае падакладанне на тэму: Чаму трэба чытаць пазнавальную літаратуру і што яна нам дае?	мультымедычнай прэзентацыі
	УСЯГО ЗА І СЕМЕСТР	4	2		

ПЕРАЛІК ЗАДАНИЯЎ І КАНТРОЛЬНЫХ МЕРАПРЫЕМСТВАЎ САМАСТОЙНОЙ РАБОТЫ СТУДЭНТАЎ

п/п	Назва тэмы	Колькасць гадзін на СРС	Заданні	Форма выканання
I СЕМЕСТР				
1.1	Спецыфіка дзіцячай літаратуры як мастацтва слова. Вытокі дзіцячай літаратуры	2	Вывучыць адпаведны матэрыял і падрыхтаваць вусныя адказы па тэмах: 1. Станаўленне і развіццё літаратуры для дзяцей на тэрыторыі славянскіх дзяржаў. 2. Першыя рукапісныя і друкаваныя кнігі (азбукі, буквары, азбукоўнікі) і прычыны іх з'яўлення.	Вусная праверка атрыманых ведаў, кантрольныя пытанні
2.3	Англійская, нямецкая, амерыканская літаратурная казка	3	Вывучыць адпаведны матэрыял і падрыхтаваць вусныя адказы па тэмах: 1. Э. Лір – пачынальнік літаратуры нонсэнса. «Невероятная история о великанах и эльфах». 2. Фантаматыя Д. Круса «Тим Талер, или Проданный смех».	Вусная праверка атрыманых ведаў, кантрольныя пытанні
3.2	Аповесць для дзяцей і пра дзяцей	3	Вывучыць адпаведны матэрыял і падрыхтаваць вусныя адказы па тэмах: 1. Гумарыстычныя аповесці М. Носава пра дзяцей. 2. Аповесці для дзяцей на сучасным этапе.	Вусная праверка атрыманых ведаў, кантрольныя пытанні
4.1	Руская і беларуская навукова-пазнавальная літаратура для дзяцей	3	Вывучыць адпаведны матэрыял і падрыхтаваць вусныя адказы па тэмах: 1. Элементы публіцыстыкі ў краязнаўчых кнігах В. Вольскага, У. Караткевіча. 2. Тэма далёкага мінулага Беларусі ў гісторыка-пазнавальнай кнізе У. Ягоўдзіка «Сем цудаў Беларусі»..	Вусная праверка атрыманых ведаў, кантрольныя пытанні
5.2	Рускія паэты – дзецям	3	Вывучыць адпаведны матэрыял і падрыхтаваць вусныя адказы па тэмах: 1. Здабыткі паэзіі А. Благінінай, Л. Касіля, Б. Захадэра, В. Берастава, Г. Сапгіра, Р. Сефа, Г. Остэра. 2. Шырыня тэматыкі, жанравая разнастайнасць сучаснай рускай паэзіі для дзяцей.	Вусная праверка атрыманых ведаў, кантрольныя пытанні

6.1	Тэндэнцыі развіцця жанраў драматургіі	2	Вывучыць адпаведны матэрыял і падрыхтаваць вусныя адказы па тэмах: 1. Разнастайнасць жанраў рускай дзіцячай драматургіі. 2. Заканамернасці існавання і развіцця жанраў замежнай драматургіі.	Вусная праверка атрыманых ведаў, кантрольныя пытанні
7.2	Сучасныя перыядычныя выданні для дзяцей	4	Вывучыць адпаведны матэрыял і падрыхтаваць вусныя адказы па тэмах: 1. Агляд часопіса «Вясёлка»: асноўныя рубрыкі, тэматыка, жанравая разнастайнасць твораў сучасных пісьменнікаў. 2. Часопіс «Буся»: чытацкае прызначэнне, змест, афармленне.	Вусная праверка атрыманых ведаў, кантрольныя пытанні
	УСЯГО ЗА I СЕМЕСТР	20		

КРЫТЭРЫ АЦЭНКІ ВЫНІКАЎ ВУЧЭБНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ

10 (дзесяць) балаў, залічана:

сістэматызаваныя, глыбокія і поўныя веды па ўсіх раздзелах вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне, а таксама па асноўных пытаннях, якія выходзяць за яе межы;

дакладнае выкарыстанне навуковай тэрміналогіі (у тым ліку на замежнай мове), пісьменны, лагічна правільны выклад адказу на пытанні;

бездакорнае валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, уменне яго эфектыўна выкарыстоўваць пры пастаноўцы і вырашэнні навуковых і прафесійных задач;

выяўленая здольнасць самастойна і творча вырашаць складаныя праблемы ў нестандартнай сітуацыі;

поўнае і глыбокае засваенне асноўнай і дадатковай літаратуры па вывучаемай вучэбнай дысцыпліне;

уменне вольна арыентавацца ў тэорыях, канцэпцыях і кірунках па вывучаемай вучэбнай дысцыпліне і даваць ім аналітычную ацэнку, выкарыстоўваць навуковыя дасягненні іншых дысцыплін;

творчая самастойная праца на практычных, лабараторных занятках, актыўны творчы ўдзел у групавых абмеркаваннях, высокі ўзровень культуры выканання заданняў.

9 (дзевяць) балаў, залічана:

сістэматызаваныя, глыбокія і поўныя веды па ўсіх раздзелах вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

дакладнае выкарыстанне навуковай тэрміналогіі (у тым ліку на замежнай мове), пісьменны, лагічна правільны выклад адказу на пытанні;

валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, уменне яго эфектыўна выкарыстоўваць пры пастаноўцы і вырашэнні навуковых і прафесійных задач;

здольнасць самастойна і творча вырашаць складаныя праблемы ў нестандартнай сітуацыі ў межах вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

поўнае засваенне асноўнай і дадатковай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай установы вышэйшай адукацыі па вывучаемай вучэбнай дысцыпліне;

уменне арыентавацца ў тэорыях, канцэпцыях і кірунках па вывучаемай вучэбнай дысцыпліне і даваць ім аналітычную ацэнку;

сістэматычная, актыўная самастойная праца на практычных, лабараторных занятках, творчы ўдзел у групавых абмеркаваннях, высокі ўзровень культуры выканання заданняў.

8 (восем) балаў, залічана:

сістэматызаваныя, глыбокія і поўныя веды па ўсіх раздзелах вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне ў аб'ёме вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

выкарыстанне навуковай тэрміналогіі (у тым ліку на замежнай мове), пісьменны, лагічна правільны выклад адказу на пытанні, уменне рабіць абгрунтаваныя высновы і абагульненні;

валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны (метадамі комплекснага аналізу, тэхнікай інфармацыйных тэхналогій), уменне яго выкарыстоўваць пры пастаноўцы і вырашэнні навуковых і прафесійных задач;

здольнасць самастойна вырашаць складаныя праблемы ў межах вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

засваенне асноўнай і дадатковай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай установы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

уменне арыентавацца ў тэорыях, канцэпцыях і кірунках па вывучаемай вучэбнай дысцыпліне і даваць ім аналітычную ацэнку;

актыўная самастойная праца на практычных, лабараторных занятках, сістэматычны ўдзел у групавых абмеркаваннях, высокі ўзровень культуры выканання заданняў.

7 (сем) балаў, залічана:

сістэматызаваныя, глыбокія і поўныя веды па ўсіх раздзелах вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

выкарыстанне навуковай тэрміналогіі (у тым ліку на замежнай мове), пісьменны, лагічна правільны выклад адказу на пытанні, умненне рабіць абгрунтаваныя высновы і абагульненні;

валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, умненне яго выкарыстоўваць пры пастаноўцы і вырашэнні навуковых і прафесійных задач;

вольнае валоданне тыпавымі рашэннямі ў рамках вучэбнай праграмы установы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне, засваенне асноўнай і дадатковай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай установы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

уменне арыентавацца ў асноўных тэорыях, канцэпцыях і кірунках па вывучаемай вучэбнай дысцыпліне і даваць ім аналітычную ацэнку;

самастойная праца на практычных, лабараторных занятках, удзел у групавых абмеркаваннях, высокі ўзровень культуры выканання заданняў.

6 (шэсць) балаў, залічана:

дастаткова поўныя і сістэматызаваныя веды ў аб'ёме вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

выкарыстанне неабходнай навуковай тэрміналогіі, пісьменны, лагічна правільны выклад адказу на пытанні, умненне рабіць абагульненні і абгрунтаваныя высновы;

валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, умненне яго выкарыстоўваць пры вырашэнні вучэбных і прафесійных задач;

здольнасць самастойна выкарыстоўваць тыпавыя рашэнні ў межах вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

засваенне асноўнай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай установы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

уменне арыентавацца ў базавых тэорыях, канцэпцыях і кірунках па вывучаемай дысцыпліне і даваць ім параўнальную ацэнку;

актыўная самастойная праца на практычных, лабараторных занятках, перыядычны ўдзел у групавых абмеркаваннях, высокі ўзровень культуры выканання заданняў.

5 (пяць) балаў, залічана:

дастатковыя веды ў аб'ёме вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

выкарыстанне навуковай тэрміналогіі, пісьменны, лагічна правільны выклад адказу на пытанні, умненне рабіць высновы;

валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, умненне яго выкарыстоўваць пры вырашэнні вучэбных і прафесійных задач;

здольнасць самастойна выкарыстоўваць тыпавыя рашэнні ў межах вучэбнай праграмы ўстановы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

засваенне асноўнай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай установы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

уменне арыентавацца ў базавых тэорыях, канцэпцыях і кірунках па вивучаемай вучэбнай дысцыпліне і даваць ім параўнальную ацэнку;

самастойная праца на практычных, лабараторных занятках, фрагментарны ўдзел у групавых абмеркаваннях, дастатковы ўзровень культуры выканання заданняў.

4 (чатыры) балы, залічана:

дастатковы аб'ём ведаў у межах адукацыйнага стандарту вышэйшай адукацыі;

засваенне асноўнай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай установы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

выкарыстанне навуковай тэрміналогіі, лагічны выклад адказу на пытанні, умённе рабіць высновы без істотных памылак;

валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, умённе яго выкарыстоўваць пры вырашэнні стандартных (тыпавых) задач;

умённе пад кіраўніцтвам выкладчыка вырашаць стандартныя (тыпавыя) задачы;

умённе арыентавацца ў асноўных тэорыях, канцэпцыях і кірунках па вивучаемай вучэбнай дысцыпліне і даваць ім ацэнку;

праца пад кіраўніцтвам выкладчыка на практычных, лабараторных занятках, дапушчальны ўзровень культуры выканання заданняў.

3 (тры) балы, незалічана:

недастаткова поўны аб'ём ведаў у рамках адукацыйнага стандарту вышэйшай адукацыі;

веданне часткі асноўнай літаратуры, рэкамендаванай вучэбнай праграмай установы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

выкарыстанне навуковай тэрміналогіі, выклад адказу на пытанні з істотнымі, лагічнымі памылкамі;

слабое валоданне інструментарыем вучэбнай дысцыпліны, некампетэнтнасць пры вырашэнні стандартных (тыпавых) задач;

няўменне арыентавацца ў асноўных тэорыях, канцэпцыях і кірунках па вивучаемай вучэбнай дысцыпліне;

пасіўнасць на практычных і лабараторных занятках, нізкі ўзровень культуры выканання заданняў.

2 (два) балы, незалічана:

фрагментарныя веды ў рамках адукацыйнага стандарту вышэйшай адукацыі;

веды асобных літаратурных крыніц, рэкамендаваных вучэбнай праграмай установы вышэйшай адукацыі па вучэбнай дысцыпліне;

няўменне выкарыстоўваць навуковую тэрміналогію вучэбнай дысцыпліны, наяўнасць у адказе грубых, лагічных памылак;

пасіўнасць на практычных і лабараторных занятках, нізкі ўзровень культуры выканання заданняў.

1 (адзін) бал, незалічана:

адсутнасць ведаў (і кампетэнцый) у рамках адукацыйнага стандарту вышэйшай адукацыі, адмова ад адказу, адсутнасць на атэстацыі без уважлівай прычыны.

ПРАТАКОЛ УЗГАДНЕННЯ ВУЧЭБНАЙ ПРАГРАМЫ

па вывучаемай дысцыпліне
з іншымі дысцыплінамі спецыяльнасці

Назва вучэбнай дысцыпліны, вывучэнне якой звязана з дысцыплінай рабочай праграмы	Кафедра, якая забяспечвае вывучэнне гэтай дысцыпліны	Прапановы кафедры аб зменах у змесце рабочай праграмы	Рашэнне, прынятае кафедрай, якая распрацавала вучэбную праграму (з указаннем даты і нумара пратакола)
«Сучасная руская мова»	кафедра беларускай і замежнай літаратуры	У якасці асновы для практыкаванняў выкарыстоўваць творы рускіх дзіцячых пісьменнікаў	Пратакол № 9 26.03.2019
«Сучасная беларуская мова»	кафедра беларускай і замежнай літаратуры	У якасці асновы для практыкаванняў выкарыстоўваць творы беларускіх дзіцячых пісьменнікаў	Пратакол № 9 26.03.2019